

NOVA ГАЗЕТА

№ 33 (292) Серпня 28, 2014, Нью-Йорк

№ 33 (292), August 28, 2014, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ ВЛАДИ:
ВЕРХОВНУ РАДУ РОЗПУЩЕНО** **СТОР. 4**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ЧИ ПОХОВАЛИ РАЗОМ З МАЙКЛОМ
БРАУНОМ РАСИЗМ?** **СТОР. 9**

У ГРОМАДІ

**УКРАЇНЦІ США ЗАПАЛИЛИ СВІЧКИ
ПАМ'ЯТІ З «ІСКРИ ЄДНОСТІ»** **СТОР. 11**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**ІНДІАНА: АМЕРИКАНСЬКЕ ПЕРЕХРЕСТЯ
НА HOOSIER LAND** **СТОР. 28-27**

ВІЧ-НА-ВІЧ З АГРЕСОРОМ

СТОР. 5

**75 РОКІВ ТОМУ
ПОЧАЛАСЯ ДРУГА
СВІТОВА ВІЙНА**

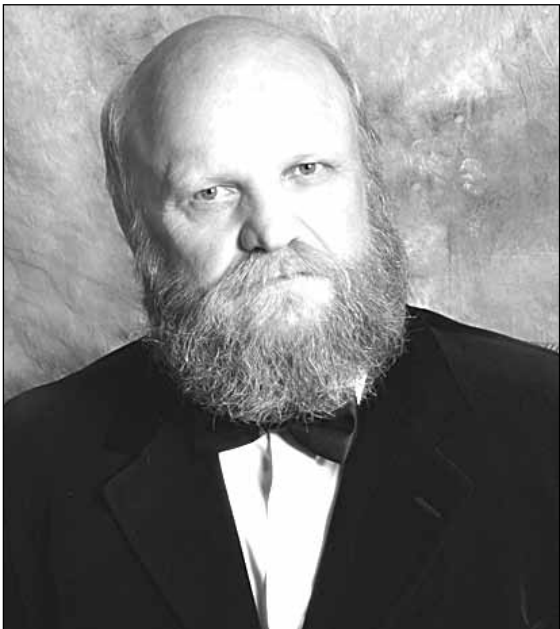
СТОР. 18

14 вересня, в неділю,
**УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
В СТЕМФОРДІ**

Семінарія св. Василя
195, Glenbrook Rd.
Stamford, CT 06902

11.00 – Св. Літургія,
після якої відбудеться
мистецька програма

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Президент України Петро Порошенко розпустив Верховну Раду й оголосив про нові парламентські вибори, які відбудуться 26 жовтня цього року. Цього рішення чекала вся Україна, бо не можуть у державі, де перемогла революція, засідати в дорогих шатах у найвищому законодавчому органі країни, ті, хто цю країну зраджував, розграбовував і гвалтував. Не може бути, наприклад, народним депутатом України Ганя Герман (Стеців), яка заради ситного життя й «дурних» грошей зрадила власну совість і прислужувала Януковичу, описуючи його нікчемне життя й подаючи його як взірць життя великого державного мужа. Не можуть сидіти в українському парламенті й такі типи як Чечетов, Ефремов, Ківалов, Колесніченко, які робили все можливе й неможливе, аби знищити незалежну Україну.

Але нові вибори до Верховної Ради не можуть відбутися за старим януковичським законом. Інакше вони перетворяться на фарс. Якщо знову половину депутатів призначать за хабарі лідери партій, а друга сама собі купить депутатські мандати, то ми отримаємо таку саму потвору, як нинішня верховна зрада. Бо за таким законом свідомі й чесні люди голосуватимуть всліпу, не знаючи, за кого конкретно вони віддають свої голоси. А друга частина, яка ладна за шмат знилої ковбаси й матір рідну продати, залюбки поставить «галочку» проти прізвища того мажоритарника, який дасть більше олії й гречки. Не допустити такого «голосування» може тільки новий закон про вибори народних депутатів.

Втім, закон про вибори за відкритими списками авторства фракції «Батьківщина» не було навіть внесено минулого тижня до порядку денного – «за» проголосували 200 депутатів. Причому дві депутатські групи, сформовані з мажоритарників – «Суверенна європейська Україна» та «Економічний розвиток» – хоч і входять до коаліції, але дали тільки 2 голоси з 75 можливих (?).

Судячи з того, що Петро Порошенко реанімував свою віртуальну партію «Солідарність», він хоче реанімувати й іменні блоки на виборах. Це дасть йому можливість сформувати під назвою «Блок Петра Порошенка» потужну політичну силу, яка повністю контролюватиме парламент. З одного боку, це добре. Але, з іншого, задаймо про засадничий принцип демократії – принцип противаг і стримувань. Якщо влада поступово перетікає від багатьох її суб'єктів до одного – чекай нової диктатури.

Ще зовсім недавно всі говорили про те, що після ганебної втечі Януковича, Україна знову стала парламентсько-президентською республікою. Тобто, владу президента в ній обмежено настільки, що головною політичною фігурою після виборів до парламенту стає прем'єр-міністр. Сьогодні про це ніхто навіть не заикається, а прем'єр Арсеній Яценюк впевненою ходою йде в ногу з президентом Порошенком, погоджуючись грати при ньому другі ролі.

Ясна річ, що в країні йде війна, і владу має бути зосереджено в одних руках. З цього огляду гуртування всіх головних політичних партій довкола Порошенка – явище позитивне. Але війна не триватиме вічно. І коли вона закінчиться, всі знову задають про принцип противаг і стримувань. Але де гарантія, що до того часу з демократичного Петра Порошенка не виросте новий Янукович? Такої гарантії немає. А тому Україні вкрай необхідний новий виборчий закон, який гарантуватиме вільне волевиявлення народу й надаватиме прем'єру повноваження, які стримуватимуть владу президента. І незважаючи на війну, пам'ятаймо засадничий принцип демократії: не хочеш диктатури – не допускай необмеженої влади. Цю мудрість Україна перевірила на собі, коли знехтувала нею й допустила до безконтрольної й необмеженої влади Віктора Януковича. Чим це закінчилося – ми всі тепер добре знаємо.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Двадцять років я живу й працюю в українській політиці. Був при владі, був в опозиції, був в міліції і в тюрмі. Скажу відверто: я втомився від процесу безкінечного протистояння особистостей, від безкінечного протистояння політичних лідерів. Хочеться досягти позитивного суспільного результату. Чи можливо це?

У новій Україні можливо все! Країна, яка століттями жила без своєї держави, в якій 23 роки паралельно існували громадяни й держава, змінюється на наших очах. Саме за неї сотні людей поклали своє життя як за свою спільну справу. Тисячі людей у перші дні військового протистояння записалися добровольцями на її захист – і фактично без зброї пішли за нову спільну справу.

Згуртування всіх основних політичних сил довкола Петра Порошенка, з одного боку, консолідує країну і робить владу сильною, але з іншого, знищує засадничий принцип демократії – принцип противаг і стримувань

НЕ МОЖНА ГРАТИ В «ДУРНЯ», КОЛИ ВОРОГ ГРАЄ В ПРЕФЕРАНС

Виступ Юрія Луценка на X позачерговому з'їзді партії «Солідарність»
27 серпня 2014 року

У перекладі з латини «республіка» – це спільна справа. Люди борються й помирають за нову Україну. Уявити собі ще п'ять років тому це було неможливо. Ми живемо в унікальному часі, коли старі суспільні правила не працюють, а нові ще не набрали сили. І насправді нам з вами належить ці нові правила оформити в новий державний порядок.

Оглянімося довкола – що змінилося з часів гангстерської диктатури Януковича? Хіба вже так багато? Майдан усунув верхівку гангстерської піраміди, але на місцях – ті самі обличчя, ті самі хабарі та відкати, та сама несправедливість.

Правила встановлює парламент. А парламент у нас старий. Коаліцію холери Азарова у нас замінила коаліція дезинтерії. Я не збираюся когось обвинувачувати. Тим паче в час війни. Але що може новий уряд, якщо він опирається на коаліцію, у складі якої третина колишніх регіоналів. У лютому один із депутатів зняв з рахунків сотні мільйонів гривень і 150 кілограмів золота, збираючись втікати. А нині він у більшості і відповідає за податкову політику й митницю. Ми чекаємо від нього реформ, чекаємо, що уряд може щось змінити в цій галузі?

Шість місяців суспільних очікувань завершилися дуже невеликими змінами. Як казав Остап Бендер Кісі Вороб'янінову, «вы большны организационным бессилием и бледной немочью». Ми всі винні в такій ситуації: і ті, хто має посади, і ті, у кого їх немає. Ми всі марнуємо час.

Чи може Президент ефективно впроваджувати свою програму, підтриману в першому турі більшістю українських виборців? З такою ганебною більшістю і таким урядом, який має ту більшість у своїй основі? Ні!

Так, Президент може добитися від парламенту призначення міністра закордонних справ. Проте він не може добитися від сьогоднішнього парламенту змін до закону про засади внутрішньої й зовнішньої політики, за яким Росія й досі залишається «стратегічним партнером України». Саме в таких умовах доводиться керувати зовнішньою й внутрішньою політикою та безпекою.

Так, Президент може добитися призначення міністра оборони. Але навіть передача важкого озброєння для добровольців займає тривалий час.

Обласні й районні державні адміністрації, які просто жахають людей, багато де не замінені, бо, бачте, коаліційний уряд не вніс відповідного подання Президентові.

Параліч у проведенні реформ – головна загроза для постмайданної України. Як на-

слідок, ми бачимо, як Україну охоплює популізм, який набуває загрозливих масштабів, та радикалізм, що загрожує основам української державності. Ці дві хвороби на шляху до демократії має вилікувати твереза, реформаторська сила, яка опирається на курс, що підтримується більшістю країни, як це показали президентські вибори.

На цьому тлі безкінечних і групових інтриг ми маємо неоголошену війну з боку Російської Федерації. Ми всі усвідомлюємо, що ця війна – єдиний спосіб не допустити досягнення кращого за їхнє життя. Не можу сьогодні не процитувати Дмитра Донцова: «Щоб ми не робили, які б завдання не ставила перед нами історія, все зупиняємося перед однією й тією ж загадкою – сфінксом, що хоче з'їсти нас. Вибору жадають від нас і самі росіяни, що не йдуть на жодні компроміси, а ставлять нас перед дилемою: з ними чи проти них? Росія просякнута ідеєю месіанства. Свою експансію вона завжди трактувала в перспективі своєї боротьби з Європою. Вона інстинктивно вважала, що кожне розширення Європи, політичне та культурне, загрожує її існуванню. Її універсальна проблема – боротьба із Заходом».

Ми є частиною такої боротьби. Раз на сто років ми пробуємо повернутися до Європи, але щоразу нас раніше придушували. Наше нинішнє завдання – усвідомити, що єдиний спосіб для Кремля не допустити успішної України, це наш виклик. Ми мусимо вистояти й перемогти.

Сьогодні ми маємо два фронти. Фронт внутрішній, де кримінальні чиновники й олігархія намагаються утримати старі порядки. Другий фронт – зовнішній, де нащадки Чингізхана намагаються знищити кращих синів України та її волю до європейського майбутнього.

До речі, саме в цьому залі, Президент Порошенко ще місяць тому сказав одну з ключових фраз: війна не скасовує необхідності реформ. Навпаки, вона вимагає реформ вже сьогодні. Негайно!

Хочу, щоб усі демократичні сили, партії, громадські організації Майдану почули: не можна грати в «дурня», коли ворог грає в преферанс. Це слова Оксани Пахльовської. Тим часом українські політики продовжують грати в перетягування канату.

Для перемоги на обох фронтах нам потрібна єдність. Вона згадується в нашому офіційному й духовному гімнах.

Сьогодні ми створюємо не чергову політичну партію. Усі тут присутні мають на меті створити об'єднання існуючих патріотичних проукраїнських демократичних груп, які спільно і в єдності працю-

вали б заради кращої України для всіх, а не для обраних.

Після консультацій з регіональними організаціями, я пропоную перейменувати партію «Солідарність» у «Блок Петра Порошенка». Така назва може стати нашою пропозицією-запрошенням до УДАРу, «Батьківщини», «Фронту змін», усіх інших демократичних проєвропейських сил до єднання заради перемоги і на фронті, і в парламенті.

Ми говоримо про об'єднання рівних. Ми говоримо про Петра Порошенка як про людину, якій більшість громадян країни довірила майбутнє держави. Таке об'єднання означатиме, що разом з Президентом, за програмою, яку підтримала більшість виборців, у блоці з колегами по демократичному проєвропейському табору ми готові йти до перемоги.

Поясніть мені, яка насправді ідеологічна різниця між згаданими партіями та іншими громадськими організаціями? Невже після жертви Небесної Сотні, після масового героїзму на фронтах, персональні амбіції й далі керуватимуть українською політикою? Невже ці амбіції означатимуть більше, ніж наша спільна справа?

Наша геніальна поетеса Ліна Костенко давно сказала: «Є боротьба за волю України. Все інше – то звичайне мискоборство».

Упевнений, що разом ми можемо змінити правила української політики. І ми мусимо брати приклад з українського війська. Два-три дні на тиждень я проводжу там – на фронті. І жодного разу не бачив, щоб десантники, армійський спецназ, Нацгвардія, добровольчі загони ділилися на фракції. У них спільна, а тому переможна коаліція.

Політики мають взяти приклад з українського війська і стати в єдиний стрій. Стати єдиним організмом для досягнення перемоги в парламенті на ниві соціальних і економічних реформ.

Не буду довго про це говорити, бо всі партії знають, що треба робити. Вони навіть знають, як це треба робити. Але поки що продовжують займатися квотами, взаємними інтригами. Інфляція слів призвела до девальвації такої політики і таких політиків. Подолання цієї недовіри – це план, команда, результат. Спільний для всіх.

Велика ідея породжує великі зусилля. Все досягне, коли команда розумних і відданих державі людей присвячує себе загальній меті.

Я впевнений, що в нас усе вийде. Україна – понад усе! Слава Україні!

Фото УНІАН

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

ВЕРХОВНУ РАДУ РОЗПУЩЕНО

ЗВЕРНЕННЯ ПЕТРА ПОРОШЕНКА ДО НАРОДУ В ЗВ'ЯЗКУ З РОЗПУСКОМ ПАРЛАМЕНТУ

Дорогі співвітчизники!

Я вирішив достроково припинити повноваження Верховної Ради сьомого скликання.

Вибори нового парламенту відбудуться 26 жовтня 2014 року.

Це рішення я ухвалив у суворій відповідності зі статтею 90 Конституції України,

з урахуванням очікувань переважної більшості громадян України та на виконання власного слова, яке давав, балотуючись на посаду президента.

Нагадаю, коаліція розпалася 24 липня. Нової протягом місяця, який на це відведено Основним законом, не створено. У такому разі Конституція дає президенту право розпускати Верховну Раду. Цим правом я й скористався. Бо це єдино правильне і відповідальне рішення.

Опитування громадської думки засвідчують, що 80 відсотків громадян підтримують необхідність проведення позачергових виборів. Зрештою, такою була й одна з головних вимог Революції гідності. Потужний суспільний запит на перезавантаження влади є більш ніж очевидним. Вибори – найкращий спосіб люстрації. І починати очищення слід з найвищого законодавчого органу.

Теперішній склад Верховної Ради протягом півтора року був опорою Януковича.

І більшість саме цих депутатів ухвалювала диктаторські закони, які забрали життя Небесної Сотні. За це треба нести відповідальність – і кримінальну, і політичну.

Чимало депутатів, які засідають або числяться в Раді – якщо не прямі спонсори та співники, то симпатичні бойовиків-сепаратистів. Навіть на оголошення мобілізації та на

вимогу визнати ДНР і ЛНР терористичними організаціями ледь-ледь нашкребли 232 голоси. А де решта?

Не секрет: п'ята колона складається з десятків нібито народних депутатів. Тільки вони представляють інтереси явно не того народу, який їх обирав. Хіба таке можна терпіти?!

Хіба так можна виграти вігню?!

В цілому склад Верховної Ради не відповідає політичним настроям української громади. Суспільство настільки швидко змінилося, що депутати не встигають за його історичним поступом. Від попередніх ви-

борів минуло лише два роки. Але здається, ніби сплили десятиліття – настільки іншою стала країна.

Голосування 2012 року, коли обиралася ця Рада, не було ані чесним, ані демократичним, ані прозорим. Воно просто не відповідало європейським стандартам. Тому критично низьким виявився потенціал чинної Верховної Ради. Це ще один аргумент на користь перевиборів.

Адже наші вороги не лише диверсанти, терористи та найманці, які прийшли з того боку українсько-російського кордону. Не меншої шкоди, ніж «Гради» чи «Буки», завдають

корупція, безробіття, бідність. І ми маємо отримати перемогу на всіх цих фронтах одразу.

Я розглядаю перемогу на Донбасі і перемогу демократичних реформаторських сил у Верховній Раді як взаємопов'язаний процес.

Так, позачергові парламентські вибори – частина мого мирного плану. Ключовий його елемент – політичний діалог з Донбасом. З ким, вибачте, говорити? З незаконними збройними формуваннями спілкуватися можна лише за допомогою сили, поки вони не склали зброї.

А більшість тих, кого виборці обрали на парламентських

виборах 2012 року, втратили авторитет та вплив на людей. Багато хто з них не приїздить на свої округи. Не буває в лікарнях, не опікується переселенцями. Не допомагає відбудовувати міста, зруйновані терористами. Люди їх не бачать, а декого навіть і бачити не хочуть!

Тому ті, кого Донбас обере своїми депутатами через два місяці, отримають мандат довіри й право представляти регіон в його контактах з центральною владою. Позачергові вибори не означають, що з чинної Верховної Ради знімається відповідальність за долю країни.

Депутати працюватимуть до обрання нового парламенту. Головне, що їм ще треба зробити, – це вже у вересні ратифікувати угоду про асоціацію з Європейським Союзом.

Як Президент, гарантую, що вибори відбудуться чесно, демократично й прозоро.

В електоральній історії країни вони стануть такими ж взірцевими, як і цьогорічні вибори президента.

Виборчий бюлетень – це найпотужніша зброя в руках громадян, щоб захистити країну.

Жодного шансу п'ятій колоні та силам реваншу!

Закликаю виборців до високої явки, а демократичні політичні сили – до походу на вибори єдиною, потужною проукраїнською та проєвропейською командою. Лише за таких політичних умов ми зможемо змінити країну на краще. Закликаю всіх прийти на вибори та завершити розпочатий у червні процес формування нової влади.

Слава Україні!

ПЕРШІ КОМЕНТАРІ ПРО РІШЕННЯ П. ПОРОШЕНКА РОЗПУСТИТИ ВЕРХОВНУ РАДУ

Відомий український політолог **Вадим Карасьов** вважає, що рішення Петра Порошенка оголосити вибори у понеділок ввечері, 25 серпня, пов'язане з переговорами з Путіним у Мінську, які відбулися наступного дня. «Він поїхав на переговори з тим, що дострокові вибори – це вже юридична реальність. В Україні буде новий парламент, і Росії потрібно з цим рахуватись», – каже він.

Інший український політолог **Кость Бондаренко** також вважає крок Порошенка логічним напередодні переговорів у Мінську.

«Він хотів показати, що він – хазяїн ситуації, і все в країні

залежить від нього. Він продемонстрував у Мінську позицію сили – мовляв, нічого страшного в тому, що на сході країни триває АТО, вибори все одно відбудуться».

К. Бондаренко вважає, що нові вибори не вигідні сьогодні жодній політсилі. «Це найбільша помилка Порошенка. Він отримає такий парламент, при якому нинішній буде здаватися вершиною колегіального парламентаризму, – каже він. – Рада не зможе бути конструктивною, градус популізму в ній постійно зашкалюватиме».

Політолог **Тарас Березовець**, натомість, вважає,

що 80% місць у майбутній Раді візьмуть проєвропейські партії, а проросійські залишаться в меншості. «Якщо Порошенко вдасться домовитись, то в його коаліції буде більш ніж 300 голосів», – каже Березовець.

Більшість політологів наголошують, утім, що вибори 26 жовтня будуть повторенням януковичських «виборів» до парламенту 2012 року, коли половину депутатів обирали за закритими партійними списками, а решту 50% – як мажоритарників. У зв'язку з цим політологи наголошують, що тим самим Порошенко не виконає дану перед президентськими ви-

борами народу обіцянку, що вибори неодмінно буде проведено за відкритими партійними списками. «Забезпечу повне перезавантаження влади. Докладу всіх зусиль у рамках своїх конституційних повноважень, щоб до кінця 2014 року відбулися дострокові парламентські вибори суто на пропорційній основі за відкритими списками», – йшлося у передвиборчій програмі Порошенка.

Але вже зараз очевидно, що тільки якимось дивом може змінити правила на наступних парламентських виборах. Порошенко виявився нездатним імплементувати цю обіцянку. А це означає,

що українському народові знову залишать вибори без вибору: бо половина майбутніх депутатів куплять собі мандати в керівників «прохідних» партій, а інша половина стане народними депутатами через підкуп виборців, що ми масово спостерігали в 2012 році, коли, наприклад, В.Литвин завозив у села свого виборчого округу велосипеда, куплені за бюджетні гроші, й роздавав їх виборцям за умови, що вони голосуватимуть за Литвина. Чи не таке народне «волевиявлення» чекає на нас і 26 жовтня?

До друку підготував
Хома Мусієнко

НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ

У вівторок, 26 серпня, у столиці Білорусі Мінську відбулася двостороння зустріч президента України Петра Порошенка та президента Російської Федерації Володимира Путіна. Про це повідомила прес-служба глави української держави.

Після зустрічі, яка тривала 2 години, президент України Петро Порошенко повідомив, що основною темою переговорів на ній було мирне врегулювання ситуації в східних регіонах України. Про це він сказав журналістам за підсумками розмови з Путіним.

«Можемо сказати, що логіку мирного плану, нарешті, було підтримано», – сказав Порошенко.

Президент України також зазначив, що під час візиту до Мінська в нього були «дуже складні переговори». Він подякував представникам ЄС за потужну підтримку України, яка відчувалася під час переговорів.

«Ми продемонстрували, що головна мета, з якою ми прибули до Мінська, це мир», – сказав Порошенко, підкресливши, що саме мирне врегулювання ситуації в Україні було основною метою переговорів.

Своєю чергою, президент Росії Володимир Путін назвав позитивними переговори з П.Порошенком. Він зазначив, що зустріч у такому форматі була корисна.

«Я, правда, не знаю, чим це закінчиться. Але в будь-якому разі, у нас була можливість ще раз сформулювати наші заклопотаності, і ми домовилися про те, що інтенсифікуємо роботу тристоронньої робочої групи в складі Росія-Україна-ЄС і намагатимемося до 12 вересня сформулювати, якщо зможемо, пропозиції», – сказав президент РФ.

Путін повідомив також, що на переговорах у Мінську предметом не обговорювалися умови припинення вогню в Україні.

«Ні, предметно не говорили про це. Ми, Росія, не можемо говорити про якісь умови припинення вогню, можливі домовленості між Києвом, Донецьком і Луганськом», – сказав Путін. Він зазначив, що це не справа Росії, а внутрішня справа самої України.

«Ми можемо тільки сприяти тому, щоб створити обстановку довіри під час цього можливого і вкрай необхідного, на мій погляд, переговорного процесу. Ось про це ми говорили», – додав Путін.

Натомість, президент України Петро Порошенко повідомив за підсумками переговорів про підготовку плану щодо якнайшвидшого припинення вогню в Україні. Він зазначив, що будь-які угоди про припинення вогню мають бути узгоджені обома сторонами. Крім того, за словами Порошенка, Україна й Росія проведуть консультації між прикордонними відомствами й генеральними штабами обох країн у контексті врегулювання ситуації

ції на Сході України. Президент України також поінформував, що відбудуться консультації між начальниками генштабів двох країн для забезпечення передумов мирного процесу на Донбасі.

В свою чергу, високий представник Євросоюзу із закордонних справ і політики безпеки Кетрін Ештон вкотре наголосила, що ЄС підтримує незалежність і територіальну цілісність України. «Я запропонувала почати переговори про припинення вогню в Україні, встановлення повноцінного контролю кордону й доставки гуманітарної допомоги в повній відповідності з міжнародними нормами. Сподіваюся, що сьогодні відбулися дуже корисні й дуже важливі зустрічі», – додала вона, зазначивши, що під час переговорів увагу було сфокусовано на двох важливих питаннях:

У Мінську П.Порошенко добивався припинення вогню на Сході України, «бацька» Лукашенко був посередником, а В.Путін відбірювався, заявляючи, що Росія тут ні причому

ВІЧ-НА-ВІЧ З ЛІДЕРОМ АГРЕСОРІВ

У Мінську в рамках самміту Митний союз-ЄС-Україна відбулася двостороння зустріч П.Порошенка й В.Путіна

За пропозицією П.Порошенка, Мінськ вирішено зробити постійним майданчиком для врегулювання східноукраїнської кризи

встановленні миру та безпеки, зокрема, припинення військових дій на Сході України, а також економічних аспектах імплементації укладеної угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом.

Під час розмови з Путіним П.Порошенко також торкався проблеми імплементації угоди про асоціацію з ЄС. Про це журналістам повідомив з Мінська міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

«Дискусія на цю тему була дуже складною, але цікавою. Я пишаюся тим, яким чином її вів президент України, знаючи угоду так, як людина, яка веде переговори, яка відчуває угоду і яка знає, що робити з нею далі», – зазначив він і додав, що Україна використовує всі можливості для того, щоб досягти миру на Сході України.

«Ми знаємо, з ким для цього потрібно розмовляти. Ми знаємо, від кого це залежить. Ми знаємо, від кого залежить ефективний контроль за кордоном.

Один погляд Путіна свідчить про те, що це не зовсім адекватний політик

Ми знаємо, від кого залежить звільнення заручників, які нині перебувають у Росії. Знаємо, від кого залежить, щоб ефективний контроль за ситуацією здійснювала ОБСЄ», – сказав П.Клімкін, додавши: «Ми розмовлятимемо не заради спілкування, а заради того, щоб досягти результату».

Тим часом, російський президент В.Путін заявив на самміті в Мінську, що збиток економі-

ці Росії від реалізації угоди про асоціацію України з ЄС може становити більше 100 мільярдів рублів. «За найскромнішими оцінками, сукупний збиток тільки економіці Росії може становити 100 мільярдів рублів. Під ударом опиняться цілі сектори нашої промисловості і АПК», – сказав Путін. За його словами, втрати будуть і в Білорусі, і в Казахстану.

Путін пояснив, що через обнулення Україною мит на імпорту з ЄС відбудеться значне зростання поставок європейських товарів на український ринок. За його словами, йдеться про 98% товарної номенклатури. «Менш конкурентоспроможна українська продукція витіснятиметься на ринок Митного союзу, більшою мірою на російський ринок. Не можна скидати з рахунків також ризик протизаконного реекспорту на загальний ринок Митного союзу продукції країн ЄС під виглядом українських товарів», – заявив він. Путін додав, що «Росія в цій ситуації не може не діяти».

Як відомо, Верховна Рада повинна ратифікувати угоду про асоціацію з ЄС на початку вересня. Раніше прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк заявив, що з Росією було проведено декілька раундів переговорів на цю тему, де наводилися переконливі аргументи на користь того, що ця угода ніяк не зашкодить російській економіці. Однак, за словами українського прем'єра, Кремль відмовлявся чути ці аргументи.

Цікаво, що в Мінську під час зустрічі з президентом України Петром Порошенком докази Яценюка підтримав президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв. Він не вважає проблемою підписання угоди про асоціацію України та ЄС. «Для Казахстану не є перешкодою угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом», – сказав він, додавши, що його країна налаштована на розвиток двосторонньої співпраці з Україною.

Андрій Гурін
За повідомленнями
інформаційних агенцій
Фото Reuters, AFP

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Наш співрозмовник: Назар МУХАЧОВ – сотник 26-ї сотні Самооборони Майдану, співкоординатор громадського сектора Євромайдану, один із засновників руху «Територіальні громади України».

Народився 27 листопада 1988 року в місті Сокаль на Львівщині. Закінчив Український фізико-математичний лицей при Київському національному університеті ім. Т.Шевченка та Київський національний університет внутрішніх справ (юридичний факультет). За фахом – правник, працював радником секретаря Ради національної безпеки й оборони (РНБО).

Брав участь у протестах і боях з «Беркутом» на київському Майдані з 21 листопада й до подій 18-20 лютого, коли було розстріляно Небесну Сотню.

Живе й працює в Києві.

– Чим для тебе особисто став Майдан?

– Якщо коротко, Майдан особисто для мене став показником того, що змінилася людська свідомість, самооцінка людей. Показовим було те, що, починаючи з 21 листопада, люди, які вийшли на Майдан, хотіли стояти на ньому без партійних прапорів. Майдан – це була унікальна форма самоорганізації людей. Фактично він відбувся не завдяки тодішнім політичним лідерам правлячої партії чи опозиції, а всупереч їм. Просто люди зрозуміли, що політики ніколи не змінять ситуацію в країні, якщо самим не почати її змінювати.

– Заради чого він боровся?

– За повалення зухвалої диктатури, за припинення приниження, неправди, несправедливості, проти тотальної корупції. Сьогодні нам намагаються розказати казку, що Майдан стояв заради того, щоб прогнати Януковича. Так, це була одна з вимог, фактично вже після розгону студентів у листопаді. Але Майдан вимагав не стільки заміни владних облич, скільки зміни самої системи, ліквідації олігархату, від якого йдуть всі біди України. У підсумку ж після Майдану й після стількох жертв не змінилися навіть обличчя.

Погляньмо на структуру Служби безпеки, Генераль-

ної прокуратури, обласних структур системи внутрішніх справ... Нічого не змінилося – ті самі люди як були, так і залишилися. Якщо говорити про Турчинова, Яценюка, Парубія, Наливайченка, які прийняли керівництво державою після повалення влади Януковича, то я вважаю, що вони повинні бути готовими нести персональну відповідальність за те, що відбувалося в країні. Зокрема, відповісти за те, що Крим було здано Росії без жодного пострілу. Чому? Кого ми боялися? Хто за це відповідь?

– Ти сказав, що Майдан виступав проти системи й проти олігархату. Але чому, на твій погляд, Україна обрала президентом олігарха? Причому обрала вже в першому турі, тріумфально, з величезним відривом від основних конкурентів.

Майдан у вогні. Київ, лютий 2014 року

ПОСТМАЙДАННА УКРАЇНА: ЩО РОБИТИ?

Інтерв'ю «Новій газеті» дає сотник Євромайдану, один із засновників руху «Територіальні громади України» Назар Мухачов

Одна із сотень Самооборони Майдану

– Наш народ вже багато років обдурюється різними маніпуляціями, нас фактично штучно вже вкотре підводять до ситуації, коли ми йдемо на вибори без вибору. Нам підсовують кандидатів, а потім розумні аналітики по телебаченню синхронно розповідають про те, що, мовляв, нічого не вдієш, така склалася ситуація, треба з двох зол вибирати менше. Наше суспільство занадто глибоко отруєне радянською спадщиною, а тепер ще й різними мас-медіа, плюс економічна криза наклала відбиток, і нам у результаті не вдалося виростити свого справжнього національного

лідера. Якщо поглянути на всіх кандидатів у президенти, то важко сказати, хто з них кращий, а хто гірший. Безумовно, Петро Порошенко – олігарх, значний відсоток його бізнесу, а, може, навіть більша частина пов'язана з Росією, зв'язки на таких рівнях колосально глибокі й тісні. Але в час, коли в Україні йде жорстока війна, проводити президентські вибори в два тури – самогубство. Тому народ і вирішив надати йому максимум повноважень, щоб він максимально жорстко дав відсіч сепаратистам і найманцям Путіна, навівши порядок в країні. При цьому люди, голосуючи за По-

рошенка, сподівалися, що він виконуватиме вимоги Майдану, завдяки якому він прийшов до влади.

Стосовно Порошенка, то при тому рівні підняття свідомості громадянського суспільства, реального суспільства, а не того, яке президентська влада нині створює, можна було набрати суперфакхових радників, використати військові авторитети, з досвідом, незаплямованою офіцерською честю, але він, на жаль, цього не зробив. Він фактично скрізь почав працевлаштовувати лояльних до нього людей. Візьмімо для прикладу нинішнього міністра оборони

Гелетея, який до призначення був головним тілоохоронцем владоможців. Чи можна під час війни ставити міністром оборони людину, яка не є військовиком? Та будь-який школяр вам скаже, що це абсурд. А наша нова влада попризначала саме таких міністрів... Тобто, як бачимо, систему, яка була за часів Януковича, не змінено. Все працює за тими самими правилами. Цю систему неможливо змінити зсередини, бо вона побудована на самовідтворенні.

– Перемогу над диктатурою Януковича фактично здобули прості люди й за рахунок їхніх життів у владні крісла всілися нові функціонери. Чи є з боку Майдану бодай якийсь механізм контролю над їхніми діями?

– У тому-то й біда, що на сьогодні не існує жодного такого механізму. Насправді серед тих, хто потрапили у владу, фактично немає людей «з народу». А якщо і є, то вони потрапили в середні ланки й мають дуже обмежені повноваження. Насправді обман настільки глобальний, що про нього навіть важко говорити. Коли стояв на Майдані і радів, що ми тиснемо «беркутівців, що народ перемагає, ніколи не думав, що на зміну януковичівщині прийде ось така нова влада.

Можливо, Майдан і постмайдан довго живив себе харизмою самооборони. Це інструмент, народжений революцією, але різними маніпуляційними змінами і його вдалося знівелювати.

– У часи Майдану ти був одностороннім з Андрієм Парубієм, а після перемоги ваші шляхи розійшлися. Чому?

– Причина – моє заснування Громадського трибуналу совісті, антикорупційної ініціативи, створення всеукраїнської бази злочинів та злочинців. А також те, що Андрій Парубій подавав у владні кабінети неправдиву інформацію стосовно ситуації в Криму, на Півдні та Сході України. Інформацію, яка насправді була вбивчою. В буквальному сенсі.

Наші погляди також розійшлися в питанні реформування місцевого самоврядування, зокрема створення та розбудови територіальних громад.

– Ти виступив ініціатором руху «Територіальні громади України». Розкажи про цей рух детальніше.

– Ми виступаємо за негайне зупинення процесу внесення змін до Конституції України в частині, яка стосується прав територіальних громад та адміністративно-територіального устрою. Оскільки запропоновані зміни є фактичною ліквідацією безпосереднього народовладдя в Україні. Саме таким своїм правом на безпосереднє управління скористався народ, коли вийшов на Майдан. Нас переконують, що завдяки змінам до Конституції більше прав отримає не президент чи парламент, а носій влади – народ та органи місцевого самоврядування. Але насправді все якраз навпаки.

Головна небезпека запропонованих змін полягає у фактичній ліквідації первинного елемента місцевого самоврядування – територіальної громади як історично-сформованої спільноти людей, які проживають в місті, селі чи селищі, мають спільні інтереси, визначений законом правовий статус і є суб'єктом права власності. Натомість, внаслідок підміни понять, громада визначається як адміністративно-територіальна одиниця, яка включає один або декілька населених пунктів, а також прилегли до них території.

працювати в нинішню систему державного управління, відчув затхлий запах цієї системи на собі: або ти підкоряєшся і стаєш її частиною, втрачаючи моральність та людяність, забуваючи про людську гідність, або тебе швидко звідти попросять. Особливо, якщо твій напрямок діяльності становить загрозу системі в цілому або окремим її членам. Я це відчув особисто – одразу після втечі Януковича я пішов працювати радником секретаря РНБО. Як тільки моя діяльність зайшла в сферу боротьби з корупцією та реформи місцевого само-

засноване на територіальних громадах, – це несамопереддецентралізація. Проведення її – це боротьба з першоосновою корупції, відкриття реєстру власності, закріплення власності за народом, можливість зняття з посади корумпованого, неефективного керівника.

У питаннях захисту країни – реформування армії на кшталт швейцарської гвардії не є можливим без створення територіальних громад. Реформування правоохоронної системи – створення муніципальної поліції – також неможливе без створення тери-

свідомо запускають повідомлення з розряду «І чого ви добились? І що змінили? При Януковичу війни не було і Крим був наш, а ви що наробили?». Вкорінюється думка про людське безсилля, адже влада боїться свідомого та сильного народу. А шлях до виходу з цієї ситуації обов'язково лежить у створенні територіальних громад. Це не унікальна панацея, але необхідна умова.

Важливо, що наш рух підтримали такі експерти-правники як Теодор Дяків, Віктор Мусіяка, громадські діячі з Ініціативи «Першого грудня»

Назар Мухачов (перед мікрофоном) – сотник 26-ї сотні Самооборони Майдану

Пане Президенте, Вам надана велика честь керувати таким свідомим народом, який заради волі та свободи готовий покласти своє життя, народом, незламна сила волі якого сколихнула весь світ. Нехай у Вашому серці назавжди поселиться пошана до таких людей – громадян України. Тож нехай захист їхнього життя стане дороговказом у Вашій діяльності на найвищому посту держави...

Пане Президенте, ми, люди Майдану, які стоять на цьому окропленому кров'ю українських героїв місці, готові разом з Вами прийняти перші виклики, які стали перед нами. Ми стоїмо, бо знаємо, що з небес на нас дивляться очі воїнів Небесної Сотні. Саме вони єднають світлосяйне Сонце та блакитні ріки України і вимагають Справедливості. А це значить, що нам треба знайти свою Правду на своїй землі, як того бажав наш пророк – найвідданніший син України Тарас Шевченко.

Майдан навчив кожного з нас бути Людиною. Чи успішно Ви пройшли цю школу? Чи не втратили Ви людяність у передвиборчих баталіях?

Пане Президенте, Ви маєте всі шанси написати зовсім іншу історію України, почавши зі збереження

нового «Святого місця». Почніть цю історію як будівничий, що закладає духовний фундамент нової України та її національної ідеї, а не як руйнівник підмурків, що привели його до влади.

Тому, якщо Ви дійсно не маєте наміру зрадити Небесну Сотню, почуйте голос Майдану. Адже це – голос народу. Не дайте заглушити його голосами бюрократів і корупціонерів, котрі бояться втратити свої «теплі місечка» біля годівниці. Їх багато і вони галасливі. Але нас більше. І на нашому боці Правда...

Не може бути компромісів у питанні бути чи не бути Майдану, як фізично, так і політично. Можна зруйнувати місце. Але неможливо зруйнувати ідею, що оселився в мільйонах голів не лише українців, але й усіх вільних людей світу.

Не забувайте, що Ви такий же громадянин як і кожен із нас, які стояли на всіх майданах України й світу...

Зі звернення до президента Петра Порошенка на першому всенародному Віче відновленого Майдану. Київ, 1 червня 2014 р.

Нова редакція Конституції позбавляє народ конституційного права на пряме народовладдя, підміняючи первинні територіальні громади адміністративно-територіальними одиницями, які підконтрольні виключно владі згори. Автори конституційних змін унеможливають безпосередню участь громади в управлінні державою. Тож, так звана децентралізація, радше, схожа на узурпацію влади чиновниками й посилення владної вертикалі, аніж на подальший демократичний розвиток країни.

Фактично у нас відбується реваншизм внутрішнього ворога, який робить вагомий внесок у діяльність зовнішнього, подекуди виконуючи замість нього його «роботу». Цим ворогом є система кланово-олігархічного управління державою, створена ще за сприяння та координації Леоніда Кучми. Цей клан почав стрімко відновлюватися, що ми нині спостерігаємо в розподілі посад, методах ведення бізнесу, свідомій бездіяльності структур, які повинні стояти на захисті України. Той, хто пішов

врядування, на мене почали тиснути, погрожувати, примушувати до звільнення. Але така діяльність має свої суттєві переваги – ти зустрічаєш односторонній, спостерігаючи систему, вивчаєш людей, виділяєш побратимів, які залишились чистими та чесними. Саме з частиною таких односторонців ми й об'єднались у рух «Територіальні громади України».

Систему можна змінити тільки знизу, адже ті, хто нагорі, в цьому абсолютно не зацікавлені. Місцеве самоврядування,

практично не існує сфери, яка не була б пов'язана з територіальними громадами. Це основа, підмурок громадянського суспільства.

Майдан подарував українцям безцінний практичний досвід народовладдя, породив справжнє громадянське суспільство, яке тепер не бажає миритися зі свавіллям можновладців, відкрив можливість взяти владу в свої руки і брати активну участь у керівництві своєю державою. Саме це і є зміною системи, справжньою євроінтеграцією, за яку стояв і вмирав Майдан.

– У чому на даному етапі, коли влада порозбирала на Майдані останні барикади, ти вбачаєш свою місію?

– Важливим є донесення правди до народу. Це вимагає великої просвітницької діяльності, тому її прихильники, фахові правники, економісти намагаються виїздити в різні регіони України, проводити «круглі столи», зокрема в Києві, Львові... Ми пропонуємо створити прецедент – першу територіальну громаду у великому місті Львові й на практиці показати, «а що це нам дає».

Загальнонародне розуміння не може прийти моментально, особливо при такій шаленій протидії олігархату. Люди зневірені, не бачать виходу. Нам

Богдан Гаврилишин, Юрій Андрухович, Семен Глузман та багато інших.

– Чого ти очікував від міської зустрічі Петра Порошенка з Володимиром Путіним?

– Особливих очікувань не було. Єдине, хочеться вірити, що Порошенко змушений буде виконувати те, що обіцяв у своїй передвиборчій програмі. На першому народному Віче відновленого Майдану в Києві 1 червня було оприлюднено звернення до Президента Петра Порошенка, яке було довірено виголосити зі сцени мені як його співавтору. Там є й такі слова:

«9 857 118 громадян України віддали Вам свої голоси, але не зовсім повірили Вам. Дозвольте чесно й відверто запитати: чи не забудете Ви обіцянки своїх передвиборчих виступів, коли клавши руку на серце, казали: «Я не зраджу Небесної Сотні»? Чи не зрадите Ви живих, так само, як обіцяєте не зрадити мертвих? Чи не зрадите Ви майбутнє дітей, батьки яких загинули тут, на Майдані, і продовжують гинути на Східному фронті?..» Сподіваюся, що Петро Порошенко пам'ятає й ці слова, й ті трагічні, криваві події, які винесли його на владний Олімп.

Розмову провів Валентин Лабунський

В УКРАЇНІ

АТО В ДІІ

Під Горлівкою та Ілловайськом сили антитерористичної операції (АТО) знищили 25 серпня 225 терористів, три танки та установки залпового вогню «Град». Техніку та

живу силу терористів було знищено вогневим ударом артилерії по скупченню незаконних збройних формувань. Втрати бойовиків: три танки, одна бойова броньована машина, дві БМ 21 «Град», чотири міномети, один автомобіль та одна установка 9А52 «Смерч». Також знищено 225 терористів. Про це повідомляє прес-центр АТО. «Все це було знищено вогневим ударом артилерії по скупченню незаконних збройних формувань неподалік населених пунктів Горлівка та Ілловайськ. Один мінометний розрахунок з мінометом знищено вогнем артилерії у відповідь на напад на наші позиції неподалік населеного пункту Красний Яр», – наголошується в повідомленні.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО НАКАЗАВ ЗАБОРОНИТИ ТОТАЛІТАРНІ І СЕПАРАТИСТСЬКІ СИМВОЛИ

Президент України Петро Порошенко наказав Кабінетові міністрів підготувати законопроект, який встановив би обмеження й заборону на використання в Україні «символіки тоталітарних та інших недемократичних режимів, самопроголошених квазідержавних утворень, терористичних, сепаратистських організацій чи груп».

Крім того, такий законопроект, опрацьований «з урахуванням світового досвіду», має визначити вимоги до використання в Україні державних символів іноземних держав, наголошується в указі президента. Указ також передбачає, що Кабмін має підготувати й законопроект про опис, порядок використання та захист державних символів України. Ще одне завдання президента урядові, визначене в указі, «розробити й затвердити заходи щодо популяризації державних символів України, виховання поваги до них у суспільстві та забезпечення реалізації цих заходів».

В Україні прихильники проросійських, сепаратистських та інших антиукраїнських сил роками вихо-

дять на свої шабаші із символікою радянського комунізму, СРСР, Росії, а останнім часом і з символікою сепаратистів.

ООН: ЗА ЧАС БОЙОВИХ ДІЙ НА СХОДІ УКРАЇНИ ЗАГИНУЛО 2249 ОСІБ

Управління ООН з координації гуманітарних питань повідомило, що станом на 20 серпня за час бойових дій на Донбасі загинуло 2249 осіб (серед них 23 особи – діти) та отримали поранення 6033 особи (з них 38 дітей). Управління наголошує, що кількість жертв і постраждалих від збройного протистояння на Сході України неухильно зростає.

«Через пошкодження інфраструктури з 18 серпня в Донецьку зупинено подачу води. Водопостачання Луганська перервано вже понад 25 днів. Не менше 20 лікарень в Донбасі не працюють, ще 17 – зруйновано або серйозно пошкоджено. Відчувається гостра нестача лікарів та медперсоналу. У Луганську відзначається високий ризик спалаху інфекційних захворювань», – наголошується в повідомленні.

Крім того, повідомляється, що через руйнування 200 шкіл і відсутність елементарної безпеки фактично зірвано початок навчального року в Донецькій і Луганській областях. Надмірне навантаження прогнозується на систему освіти в інших регіонах: велику кількість навчальних приміщень та гуртожитків передано під розміщення внутрішніх біженців.

ДО ПІТЕРА ВЕЗУТЬ ПОРАНЕНИХ ВІЙСЬКОВИКІВ, А ЗАГИБЛИМ «ДІАГНОСТУЮТЬ» ІНСУЛЬТИ

Майже 100 поранених російських військовиків доставлено до Санкт-Петербурга. Про це повідомила член Ради при президенті Росії з розвитку громадянського суспільства і прав людини та голова «Солдатських матерів Санкт-Петербурга» Елла Полякова.

«Прилетів літак з дуже великою кількістю поранених у військово-медичну академію», – розповіла вона (йдеться про військово-медичну академію імені Кірова в Санкт-

Петербурзі). За її інформацією, на борту літака було щонайменше 100 поранених військовослужбовців. Де і за яких обставин вони отримали поранення, їй наразі невідомо. Вона перевіряє цю інформацію.

Як відомо, в селі Вибути під Псковом вранці 25 серпня відбулося поховання десантників, які загинули за невідомих обставин. Журналіст російського телеканалу Володимир Роменський, який поїхав до Пскова і зняв кадри на цвинтарі у Вибутах, зіткнувся з погрозами на свою адресу від невідомих людей, які порадили йому не намагатися нічого з'ясувати.

В ефірі телеканалу «Дождь» Роменський розповів про те, як відреагували рідні загиблих на появу журналістів і чому майже всім представникам ЗМІ, які приїхали до Пскова, надходять погрози від невідомих. Журналіст розповів, що причинами смерті, які офіційно вказуються в документах військових, є інфаркт та інсульт, незважаючи на те, що деякі загиблі були зовсім молодими людьми.

26 серпня стало відомо, що Полякова та інший член Ради Сергій Кривенко направили запит до Слідчого комітету з проханням провести розслідування обставин загибелі контрактників 18-ї мотострілецької бригади (в/ч 27777). За офіційною версією, вони загинули на полігоні в Ростовській області 9 і 11 серпня. Хоч насправді, переконані матері загиблих, це жертви путінської авантюри на Сході України.

УКРАЇНА ПЛАНУЄ ВІДМОВИТИСЯ ВІД СПІЛЬНОЇ З РОСІЄЮ ДОБУДОВИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

Україна має намір відмовитися від співпраці з Росією в будівництві третього й четвертого енергоблоків Хмельницької атомної електростанції (ХАЕС). Про це повідомив президент національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом» Юрій Недашківський.

«Російський варіант ми взагалі не розглядаємо», – заявив він у відповідь на запитання щодо реалізації проекту завершення будівництва цих енергоблоків за участю російської сторони.

Юрій Недашківський нагадав, що Україна зі свого боку ухвалила й затвердила цілу низку законодавчих і нормативних документів для нового будівництва, водночас досі проект не перейшов у стадію реалізації. «Тому навіть у мирний час питання реалізації проекту з Росією вже було під сумнівом, не кажучи вже про теперішню ситуацію», – за-

значив керівник «Енергоатому». Він додав, що Україна наразі розглядає варіанти реалізації цього проекту з іншими партнерами.

Нині на базі ХАЕС працюють 2 реактори. У 2012 році Верховна Рада схвалила добудову ще двох: планувалося, що 80 відсотків їхньої вартості покрийють за рахунок російського кредиту.

У КИЄВІ ПОХОВАЛИ МАРКА ПАСЛАВСЬКОГО

У Києві з почестями поховали Марка Паславського (позивний – Франко) – американського українця, який після початку бойових дій на Сході України записався добровольцем до батальйону «Донбас» і загинув в боях за Ілловайськ.

Його батько воював проти більшовицько-московської влади в УПА і втік до Америки по війні. Марк приїхав в Україну після здобуття незалежності, працював у фінансовому секторі, розробляв програму реформування Національного банку.

Відспівували Марка в церкві св. Миколая на Аскольдовій могилі. Поховали добровольця з усіма військовими почестями – почесною вартою, залпом з автоматів. Мати Марка привезла з Америки жменю землі, щоб насипати її на могилу сина.

Російська пропаганда називає Марка «американським найманцем», але це неправда. Він мешкав в Україні майже 20 років, прекрасно розмовляв українською мовою і вважав себе українцем. Як розповів боєць батальйону «Донбас» Андрій (позивний – Брат), Марко казав, що в нього є мрія – займатися по війні реформою фінансової системи України.

МУСТАНГ НАДСИЛАЄ СВІЙ ГОНОРАР БАТАЛЬЙОНУ «ДОНБАС»

Український руфер (спортсмен-екстремал, який стрибає з допомогою парашутів або залазить з допомогою спеціальних тросів на дахи надвисоких будівель) Григорій Мустанг (це, очевидно, псевдо), який недавно розфарбував у синьо-жовтий колір зірку на сталінській висотці в Москві, передав гонорар, отриманий від телеканалу LifeNews за відео з висотки, на потреби батальйону «Донбас». Про це він написав на своїй сторінці у Facebook.

«Відео із зірки було продано за 5000 доларів. Всі гроші буде передано нашим солдатам. Я сподіваюся, що Семен Семенченко, командир батальйону «Донбас», знайде їм потрібне застосування. Здоров'я Вам і міцного духу!», – написав руфер.

«Багато хто запитував, чому відео із зірки дісталось саме LifeNews. Адже є журналісти, які намагаються допомогти Україні, але на їхні запити я навіть не відповів. Річ у тім, що LifeNews вперше робить внесок у перемогу свободи, добра над злом. Позбавляються своїх гріхів. Очікую й надалі від них благодійних вчинків», – написав Мустанг.

Як відомо, вранці 20 серпня на шпилі сталінської висотки в Москві з'явився український синьо-жовтий прапор, а верхівку золотистої зірки на шпилі будівлі було розфарбовано синьою фарбою. «По гарячих слідах» поліція Москви затримала чотирьох підозрюваних: двох хлопців і двох дівчат, яким загрожує до 7 років в'язниці.

Згодом Григорій Мустанг оприлюднив звернення, в якому зізнався, що це він розфарбував зірку, та заявив, що готовий здатися поліції в обмін на звільнення незаконно арештованої української льотчиці Надії Савченко.

ПОМЕР ЛЕОНІД СТАДНИК – НАЙВИЩА ЛЮДИНА В СВІТІ

Леонід Стадник, офіційно визнаний найвищою людиною в світі, помер 24 серпня у рідному селі Подолянка, Чуднівського району на Житомирщині. Смерть 44-річного українця, чий зріст становив 257 см, настала внаслідок крововиливу в мозок.

Леоніда Стадника було офіційно визнано найвищою людиною світу в серпні 2007 року, і він потрапив до книги рекордів Гіннеса.

Леонід почав посилено рости з 12 років – після операції з видалення доброякісної пухлини в головному мозку, в результаті якої було пошкоджено гіпофіз. Причому ріст Стадника продовжував збільшуватися постійно, навіть вже в зрілі роки. В 2008 році Леонід відмовився від офіційних вимірювань для підтвердження світового рекорду росту, останніми роками уникав надмірної уваги до нього журналістів. До речі, нинішній офіційний рекордсмен – турок Султан Косен нижчий від Леоніда на 10 сантиметрів.

Поховали Леоніда Стадника 26 серпня у рідному селі, де він все життя пропрацював ветеринаром.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

У місті Сент-Луїс (штат Міссурі) у понеділок, 25 серпня, відбулася церемонія прощання з 18-літнім підлітком Майклом Брауном, якого в місті Фергюсон застрелив 9 серпня поліцейський. Місцеві мешканці (а це в основному чорношкірі американці) вважають, що навіть обрання Барака Обами главою держави не принесло відчутних змін у розв'язанні проблеми расової дискримінації.

«Ми думали, що Барак Обама – це надія на зміни. З його невдачею Бог показав нам, що необхідно більше, ніж одна людина, щоб щось змінити, – потрібні роки й зусилля кожного з нас», – заявив місцевий житель Закія Магасін після церемонії прощання з Майклом Брауном. Він зазначив, що завдяки подіям у Фергюсоні протестувальників «почув весь світ» і в них з'явився шанс «змінити все – від жорстокості поліцейських до корупції». Для поліцейського Вілсона, який застрелив підлітка в Фергюсоні, зібрали 157 тисяч доларів. Люди, які це зробили, вважають, що він виконував свій службовий обов'язок і діяв чітко за інструкціями. Майже двоєметрового Майкла Брауна, якого афроамериканська громада США виставляє безневинною жертвою жорстоких білих полісменів, вони вважають звичайним бандитом, який незадовго до своєї смерті пограбував крамницю, забравши з неї кілька пачок сигар й налякавши власника кулаками, а потім на вимогу поліцейського Вілсона йти не по проїжджій частині дороги, а хідником, накинувся на нього, намагаючись вихопити пістолет. Убивство Майкла Брауна сталося 9 серпня. Але після нього в місті кілька днів тривали заворушення, кілька мешканців постраждали в сутичках з поліцією, яка застосовувала сльозогінний газ і гумові кулі для розгону натовпу.

Після декількох днів безперервних заворушень губернатор штату Міссурі Джей Ніксон 16 серпня оголосив у місті комендантську годину і ввів надзвичайний стан. Щоправда, проти ночі на 19 серпня комендантську годину було скасовано. Натомість, влада США скерувала Нацгвардію для придушення протестів у Фергюсоні, які супроводжувалися масовим вандалізмом і мародерством. Але в четвер, 21 серпня, Джей Ніксон розпорядився почати виведення підрозділів Національної гвардії з Фергюсона, охопленого сутичками після вбивства поліцейським афроамериканця. «Оскільки ми продовжуємо бачити поліпшення ситуації, я наказав Національній гвардії почати планомірне виведення з Фергюсона», – заявив губернатор.

Після заворушень і похорону Майкла Брауна Америка вже вкотре замислюється над проблемою расизму і доходить висновку, що не так все однозначно, як намагаються намалювати лідери афроамериканської громади США на кшталт преподобного Шарптона. Такі люди, як Ел Шарптон, переконують сьогодні Америку, що в країні продовжує буйним квітом розквітати расизм. Причому, стверджують вони, білі полісмени буквально полюють за чорношкірими підлітками, стріляючи на ураження

дерством. Але в четвер, 21 серпня, Джей Ніксон розпорядився почати виведення підрозділів Національної гвардії з Фергюсона, охопленого сутичками після вбивства поліцейським афроамериканця. «Оскільки ми продовжуємо бачити поліпшення ситуації, я наказав Національній гвардії почати планомірне виведення з Фергюсона», – заявив губернатор.

Траурна церемонія на похороні Майкла Брауна

ЧИ ПОХОВАЛИ РАЗОМ З МАЙКЛОМ БРАУНОМ РАСИЗМ?

Після вбивства 18-річного Брауна Фергюсоном прокотилася хвиля масових заворушень під гаслами боротьби з расизмом

навіть у випадках, коли можна обійтися звичайним зауваженням.

Але такі твердження далекі від правди. В Америці, радше, ми сьогодні маємо справу з расизмом навпаки – чорних проти білих. Бо як інакше пояснити той факт, що в країні так і не скасовано введене президентом Клінтоном расистське правило, згідно з яким перевагу при вступі до вищих навчальних закладів мають чорношкірі мешканці Америки? Хіба це не явний расизм? І коли одна з обурених абітурієнтів звернулася в пошуках справедливості з цим питанням до Верховного суду США, то їй відповіли, що це не компетенція Верховного суду. Виходить, вводити таке расистське правило президентом – це законно, а апелювати, щоб скасувати його, немає до кого – не наша компетенція. А чия?

Але це тільки квіточки, ягідки ми побачимо, коли послухаємо, про що абсолютно безкарно говорять з великих і малих трибун такі лідери афроамериканської

громади як, наприклад, Луїс Фаррахан, лідер радикальної організації «Нація ісламу». Ось тільки кілька її постулатів, щоб мати уявлення, що це за організація.

Біла раса, згідно з ученням «Нації ісламу», з'явилася як результат експериментів злого вченого Якуба зі створення «псевдолюдей» – євреїв, котрі й покладали початок білій расі, яка витіснила чорну з лідируючих позицій у світі. Християни та євреї називають Якуба пророком Яковом, але для афроамериканців він найстрахливіший ворог, який приніс чорношкірим людям невимовні страждання.

Оскільки негроїдна раса у світоглядній парадигмі «Нації ісламу» визнається першою, яка дала життя всім іншим расам, то й великі релігійні вчителі апріорі належать до негроїдної раси.

Найбільш відомим спонсором «Нації ісламу» свого часу був лідер лівійської революції Муамар Каддафі, який жертвував проповідникам цієї маячної мільярди доларів. Саме за рахунок таких вливань Луїс Фаррахан живе як

арабський шейх, і йому вигідно весь час експлуатувати тему расизму в США білих проти чорних.

Насправді ж білий расизм – це вже історія. Хоч і сьогодні серед білих людей трапляються ментально хворі люди, які закликають повантажити всіх афроамериканців на баржі й відправити на їхню історичну батьківщину – до Африки. Але нормальна біла Америка навіть на побутовому рівні давно позбулася расизму. Ця зараза, повторюю, радше, відновлюється з іншого боку, за нацькуваннями таких типів як Фаррахан чи Шарптон. Прості ж люди не ділять американців на чорних і білих. Вони поділяють їх на порядних і не порядних, законотриманих і бандитів. Саме з цієї платформи й слід розглядати справу Майкла Брауна.

Прискіпливе слідство й суд присяжних мають встановити, чи мав право відкривати вогонь на ураження поліцейський міста Фергюсон Вілсон. І тільки тоді можна буде робити якісь висновки. Але якщо навіть Вілсон діяв всупереч інструкціям, це зовсім не означає, що Америка після заворушень у Фергюсоні поділяється на чорних і білих – дві конфліктуючі расові групи, які люто ненавидять одна одну. Для більшості американців не має абсолютно ніякого значення, якого кольору шкіра в тієї чи іншої особи – аби лишень він був доброю й законотриманою людиною. Аби не обкрадав крамниці, не вживав і не торгував наркотиками, не вихоплював у стареньких бабусь з рук сумки.

Хіба знайдеться в Сполучених Штатах бодай одна біла людина, яка не захоплювалася б талантом, шармом і добротою душі знаменитої актриси Вупі Голдберг?! А в неї ж шкіра кольору українського чорнозему. Або,

навпаки, хіба знайдуться афроамериканці, які не любили Робіна Вільямса, який нещодавно, на жаль, покінчив життя самогубством. Але в нього шкіра немов сметана.

Отож, колір шкіри тут ні при чому. І велике зло сіють фаррахані й шарптони, коли нацьковують одних людей на інших за ознакою расової приналежності. Америку вже не вдасться повернути в її минуле, коли на міських туалетах висіли таблички «Тільки для білих» й існувало правило, що незалежно від віку й статі чорношкірий громадянин США має негайно поступитися місцем білому, якщо той заходить до автобуса. Той ганебний час справжнього расизму назавжди пішов у небуття.

1 грудня 1955 року в місті Монтгомері (штат Алабама) проста чорношкіра жінка Роза Паркс відмовилася на вимогу водія Джеймса Блейка поступитися своїм місцем білому пасажирові в секції автобуса для «кольорових» після того, як всі місця в секції для білих були зайняті. Реакція на вчинок Рози Паркс призвела до бойкоту автобусних ліній міста. Дії учасників бойкоту перетворили Розу Паркс на міжнародний символ спротиву расовій сегрегації. Це була справжня боротьба зі справжнім расизмом, яка закінчилася переконливою перемогою. Недаремно статуя Рози Паркс стоїть у Національному скульптурному залі Капітолію. Те ж, чим сьогодні займаються шарптони й фаррахані, організовуючи заворушення в супроводі вандалізму і мародерства, радше, схоже на пошуки слави там, де її знайти вже неможливо. Варто пошукати своїм організаторським здібностям, якщо вони є, якість інше застосування.

Фото AP

В АМЕРИЦІ

США ПРИВІТАЛИ
УКРАЇНУ З ДНЕМ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Сполучені Штати Америки привітали український народ з 23-ю річницею Незалежності. В оприлюдненій заяві державного секретаря США Джона Керрі зазначається: «Від імені президента Барака Обами і народу Сполучених Штатів Америки я вітаю народ України з відзначенням 23-ї річниці Незалежності».

«Під час мого останнього візиту в Україну я був натхненний чудовою силою українського народу. Я йшов донизу Інститутською вулицею й віддавав шану героям Майдану. Я бачив барикади, обгорілі шини й отвори від куль у вуличних світильниках. Але також я побачив квіти й фотографії людей, які віддали своє життя за волю України. Я розмовляв з чоловіками та жінками Києва, які говорили мені про свою відданість ідеї більш квітучого, мирного майбутнього для всіх українців», – підкреслив Керрі.

Держсекретар США зазначив, що в часи незалежності України, особливо в останні «бурхливі роки народ Сполучених Штатів стояв гордо з народом України у той час, як ви шукаєте більш мирного, демократичного, процвітаючого і європейського майбутнього».

«Чи то в Києві, в Криму чи в Донецьку, США непохитно підтримують права всього народу України обирати власний шлях, – сказав державний секретар Сполучених Штатів Америки Джон Керрі у заяві з приводу відзначення 23-ї річниці Незалежності України».

З 23-ю річницею незалежності України український народ привітав також президент США Барак Обама. Він відзначив, що минулий рік був водночас обнадійливим і непростим для України. «Але і в кращі часи, і в найскладніші моменти люди в Україні мають знати, що Сполучені Штати є їхнім партнером і другом», – наголосив американський лідер.

ДЖОЗЕФ БАЙДЕН
ОЦІНИВ СТРИМАНІСТЬ
КИЄВА НА ПРОВОКАЦІЮ
З БОКУ РОСІЇ

Віце-президент США Джоозеф Байден провів у суботу, 23 серпня, телефонну розмову з президентом України Петром Порошенком про ситуацію в Східній Україні. Про це йдеться

у повідомленні офіса віце-президента США при Білому домі.

Як зазначається, президент Порошенко повідомив Джоозефа Байдена, що більшість російських військових вантажів, які незаконно в'їхали в Україну напередодні, повернулися до Росії. Віце-президент високо оцінив стриманість України перед лицем відвертої провокації з боку Росії і нехтування суверенітетом України.

Президент Порошенко висловив стурбованість з приводу подальших російських військових дій, у тому числі обстрілу артилерією безпосередньо в українському місті Новоазовську.

Віце-президент відзначив продовження ізоляції Росії в Раді Безпеки ООН і пообіцяв, що Сполучені Штати й надалі співпрацюватимуть зі своїми партнерами у G-7, відповідно реагуючи на дестабілізуючі дії Росії в Україні.

На завершення розмови, віце-президент США привітав президента Порошенка й увесь український народ з Днем Незалежності України.

У САН-ФРАНСИСКО
СТАВСЯ НАЙПОТУЖНІШИЙ
ЗА ОСТАННІ 25 РОКІВ
ЗЕМЛЕТРУС

Потужний землетрус стався в північній частині Сан-Франциско в неділю, 24 серпня, вранці. Унаслідок нього було пошкоджено деякі будинки, десятки тисяч людей залишилися без електроенергії та були змушені втікати зі своїх домів уночі. Землетрус силою 6 балів призвів до шістьох чималих пожеж, зокрема в чотирьох будинках на колесах. Про це повідомив начальник пожежної служби міста Даррен Дрейк. Крім того, сталося кілька менших пожеж, загасити які було складно через пошкодження водопроводів. Також через землетрус зазнали суттєвих травм дві особи, і багато людей потрапили до шпиталів із травмами середньої тяжкості.

Землетрус почався незадовго до 3:30 ранку у виноробній місцевості за 10 кілометрів на південний схід від Напи, повідомив речник Служби геологічної розвідки США. За його словами, цей землетрус був найпотужнішим з 1989 року,

коли підземні поштовхи сягали 6,9 балів. Епіцентр землетрусу залягав на глибині 11 кілометрів, після нього сталася ще низка слабших поштовхів, повідомляє Служба геологічної розвідки. Один шпиталь розбив зону медичного сортування для потерпілих у паркувальній зоні біля основної будівлі, однак пацієнти зверталися лише з легкими травмами.

ДЕРЖДЕП ВИСЛОВИВ
СПІВЧУТТЯ РІДНИМ
ПОЧЕСНОГО КОНСУЛА
ЛИТВИ В ЛУГАНСЬКУ

У Державному департаменті США були шоковані новиною про викрадення і вбивство почесного посла Литви в Луганську Миколи Зеленця. Про це заявила Мері Гарф, заступниця прес-секретаря Держдепу. Від американського уряду вона висловила співчуття рідним і близьким загиблого.

«Поки ми з'ясовуємо інформацію про обставини цієї трагедії, ясно одне: надто довго мужні люди в Україні перебувають під ризиком викрадень, тортур і навіть смерті лише через їхню відданість ідеалам правди й свободи перед обличчям цинічних збройних спроб диктувати Україні її майбутнє», – сказала Мері Гарф.

Державний департамент США підтверджує свою підтримку в пошуках миру в Україні, – зазначила заступниця прес-секретаря відомства і висловила глибоке співчуття з приводу загибелі ще однієї людини у цьому, як назвала Мері Гарф, «штучно створеному конфлікті».

ВМС США ВИТРАТЯТЬ
2,5 МІЛЬЯРДА ДОЛАРІВ
НА КІБЕРБЕЗПЕКУ

Міністерство оборони США уклало контракт з компаніями BAE Systems, General Dynamics, Global Technical Systems, Northrop Grumman і Serco на модернізацію комп'ютерних мереж і обчислювального обладнання ВМС США. Як повідомляється в прес-релізі відомства, угода розрахована на вісім років і оцінюється в 2,5 мільярда доларів.

Модернізація комп'ютерів проводиться в рамках програми CANES (Consolidated Afloat Networks and Enterprise Services), котра об'єднає в єдину мережу обчислювальні системи, розташовані на кораблях й судах американських військово-морських сил. Ре-

алізація програми дозволить оперативно обмінюватися інформацією в тактичних, допоміжних і адміністративних цілях і підвищить рівень захисту комп'ютерів ВМС від зовнішніх загроз.

У прес-релізі Northrop Grumman відзначається, що компанія бере участь у розробці CANES з початку 2012 року й опирається як на модульну архітектуру відкритих систем, так і на загальнодоступне програмне забезпечення.

АМЕРИКАНСЬКИЙ
ЖУРНАЛІСТ ПІТЕР КЕРТІС
ПОВЕРНУВСЯ
З СІРІЙСЬКОГО ПОЛОНУ

Американський журналіст Пітер Кертіс, який перебував у полоні в бойовиків у Сирії протягом 2-х років, повернувся додому.

У неділю, 24 серпня, телеканал «Аль-Джазіра» повідомив про звільнення з полону Кертіса, котрого бойовики викрали на кордоні з Туреччиною в жовтні 2012 року. На відео, яке має в розпорядженні телеканал, чоловік розповідає, що є професійним журналістом з Бостону. За його словами, в полоні він «діставав все, що йому було необхідно», включно з їжею та одягом. Після цього його доставили до американського посольства в Тель-Авіві (Ізраїль), де він пройшов медичне обстеження.

Як повідомив телеканал, літак з журналістом приземлився на міжнародному аеропорту імені Лоуренса Логана в Бостоні пізно ввечері 26 серпня. Там його зустрічала мати Ненсі Кертіс та інші рідні й близькі. Журналіст подякував урядом США й Катару, котрі вели роботу задля його звільнення з полону.

Держсекретар США Джон Керрі підтвердив факт звільнення журналіста, повідомивши, що він перебував у полоні бойовиків з угруповання «Джебхат ан-Нусра».

В АРИЗОНІ ДІВЧИНКА
ВИПАДКОВО ЗАСТРІЛИЛА
ІНСТРУКТОРА

Інструктор зі стрільби загинув в американському штаті Аризона,

після того, як 9-річна учениця випадково вистрілила йому в голову.

Трагедія сталася у місті Вайт-Гіллз, розташованому в годині їзди від Лас-Вегаса (штат Невада), повідомляє газета Washington Post. 39-річний Чарльз Вака стояв поруч з ученицею й показував їй, як поводитися з пістолетом-кулеметом «Узі». Дівчинка кілька разів вистрілила в режимі одиночного пострілу, але потім зброя переключилася на повністю автоматичний режим. Через сильну віддачу зброї дівчинка втратила контроль над нею, вона промайнула у неї над головою і вистрілила у Ваку.

Інструктора доставили на гелікоптері до шпиталю у Лас-Вегасі, де він помер через кілька годин. Згідно з правилами стрільбища, де стався інцидент, мінімальний вік учнів – 8 років, причому дітей з 8 до 17 років повинні супроводжувати батьки. Місцевий шериф вже заявив, що жодних звинувачень нікому пред'явлено не буде.

БОЙКОТУЙТЕ
КОМПАНІЮ-ЗРАДНИЦЮ
BURGER KING!

Американці бурхливо відреагували на повідомлення про плани американської мережі ресторанів швидкого харчування Burger King об'єднатися з канадійською мережею закусок Tim Hortons і переїхати до Канади через менші корпоративні податки, ніж у США.

На сторінці Burger King у Facebook з'явилися сотні гнівних повідомлень від користувачів, які різко критикують фастфуд компанію.

«Країна, яка розбудувала вам бізнес, тепер зраджена через жадобу до грошей вашого керівництва», «Ці паразити приховують свої прибутки, аби не платити податки. Бойкотуйте їх! Жодного цента зрадникам!», «Податкові шахраї, ви всю планету перетворили на суспільство загального споживання. Коли ви наїстесь?», «Капіталізм себе пережив. Приклад з Burger King – яскраве цьому підтвердження». Такими та іншими посланнями забита сторінка Facebook компанії.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

У ГРОМАДІ

ЖИВИ У ВІКАХ!

Як українці Америки відзначали 23-тю річницю незалежності України

Нью-Йорк

ІСКРА ЄДНОСТІ

Учасники акції «Запали іскру єдності!» в Нью-Йорку

У п'ятьох містах США – Нью-Йорку, Вашингтоні, Філадельфії, Чикаго, Детройті – 24 серпня українці провели флешмоб «Запали іскру єдності!».

Цю ініціативу Руслани Лижичко підтримали тисячі небайдужих людей. Українці Великого Нью-Йорка

зробили це в Беттері-парку, з якого добре видно Статую Свободи, чий смолоскип 24 серпня світився в унісон із сотнями свічок, запалених ними – як символ єдності й символ пам'яті за невинно убієнними героями, які віддали своє життя за Україну.

Сан-Франциско

БІЛЯ ЗОЛОТИХ ВОРІТ

Український прапор майорить над мерією Сан-Франциско

Сан-Франциско в знаменитому Golden Gate Park відбувся 15-й щорічний концерт, присвячений 23-й річниці Незалежності України. Серед учасників музичного свята – дитячі танцювальні ансамблі, співочі колективи, хори та капела бандуристів. Українські мелодії у власній обробці виконав також легендарний ансамбль зі 132-річною історією, каліфорнійський «Golden Gate Park Band».

«Вже давно, а деякі люди кажуть, що ніколи, «Українські дні» в Сан-Франциско не були такими велелюдними, як цього року, – на концерт завітало тисяч три гостей. І не тільки українці, а й білоруси, молдовани, грузини і навіть росіяни, які підтримують нашу з вами Батьківщину в цей складний для нас час», – поділився враженнями Микита Сафроненко, засновник руху «Майдан – Сан-Франциско».

У цей день над мерією Сан-Франциско було офіційно піднято український державний прапор.

У Сан-Франциско 24 серпня з ініціативи Української американської координаційної ради Північної Каліфорнії та Клубу збереження української спадщини (м.Сакраменто) й за сприяння генконсульства України в

Емлентон (штат Пенсильванія)

«КОБЗАРСЬКА СІЧ»: ЗА ЧЕСТЬ, ЗА СЛАВУ, ЗА НАРОД!

Капела бандуристів «Кобзарська Січ» мистецького табору бандуристів (м.Емлентон, штат Пенсильванія) присвятила 23-й річниці незалежності України патріотичну пісню «За Україну», яку виконали посеред лісу під керівництвом Юрія

Петлюри та Олега Созанського. «Ми віримо, що в такий важкий час ця пісня здатна об'єднати Україну, тому що її автори представляли обидва береги України – Ярослав Ярославенко, композитор, працював у тодішньому «польському

Львові», а Микола Вороний, автор слів, був з Катеринославлщини, яка належала до Російської імперії, й сьогодні називається Дніпропетровщиною...»

Цього року «Кобзарський Січ», яку традиційно організує Українська капела бандуристів ім.Т.Шевченка, виповнилося 35 років. Цей двотижневий табір, заснований Героєм України Григорієм Китастиком, вже четверте десятиліття продовжує навчати співу та грі на бандурі молодь з усього світу – Австралії, Аргентини, Німеччини, Канади, України...

Капела бандуристів «Кобзарська січ»

Лос-Анджелес

КАЛІФОРНІЯ – «АЗОВУ»

У Лос-Анджелесі українська громада провела добродічний вечір. Виручені кошти підуть на потреби українських військовиків у зоні антитерористичної операції (АТО).

Українці Каліфорнії допомагають своїм братам і сестрам, які борються за Україну, з перших тижнів Майдану. «Щиро дякуємо українській громаді Лос-Анджелеса за допомогу чоті св.п. Берези батальйону «Азов», за такі необхідні речі – спальні мішки, бронезилети, лазерні далекоміри, – написали в одному з листів українські військовики Східного фронту. – Без вашої підтримки, дорогі наші поміч-

Добродічний вечір у Лос-Анджелесі

ники, воювати було б набагато важче... Хто може – перекажіть нашим далеким, але таким близьким землякам на

Лос-Анджелесціні щиро подяку й наш низький уклін! Разом ми переможемо! Слава Україні!»

Бавнд-Брук

100 ТИСЯЧ ДОЛАРІВ ВІД ПАРАФІЯН УПЦ США

Учасники святкувань в Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерсі)

Святкування Дня незалежності України, що відбулося 22-24 серпня в Українському культурному й освітньому центрі Консисторії УПЦ в США (м.Бавнд-Брук, штат Нью-Джерсі), було сповнене молитов, співпереживань і надії.

«Українські дні» розпочалися урочистим концертом, який відкрила координаторка культурно-освітніх імпрез Наталія Гончаренко, зачитавши привітання від губернатора штату Криса Крісті. В мистецькій програмі взяли участь заслужені й відомі артисти України: Віктор Морозов, Іннеса Тимочко, Віктор Сидір, а також танцювальна група «Барвінок» під керівництвом Григорія Момота.

Владика Даниїл розповів про свої враження від недавніх відвідин України, заваживши, що парафіяни й приятелі Української православної церкви США надали майже на 100 тисяч доларів гуманітарної допомоги потерпілим Майдану, біженцям, військовикам та їхнім родинам. Ця добродічна місія триває й приєднатися до неї може кожен бажаючий.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНКУРС
ДЛЯ ДІТЕЙ

ПРОЕКТ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Минулорічний проект Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову приготується до цього проекту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проекті та вислати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – дітей у віці від 6 до 12 років (група 1) та дітей у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проекті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдвя. Кожен вибраний твір буде ідентифікований іменем, віком та адресою художника. Щороку

понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проект, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково, декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.
 2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
 3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути розміром не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
 4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.
- ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ: ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.

6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаються власністю УНСоюзу.

7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонору, (2) та мистець відмовляється від права друку.

8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 30-го жовтня 2014 р.

9. Твори приймаємо до 13 жовтня, 2014 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Присимо надсилати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.

10. Рішення суддів буде остаточним.

11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ.

12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____ ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME: _____ PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: _____

TEL: _____ E-MAIL: _____

DATE OF BIRTH _____ NAME OF SCHOOL _____

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В НЬЮ-ЙОРКУ

**проводить набір учнів
на 2014-2015 навчальний рік**

- ✓ Професійні вчителі допоможуть Вашим дітям краще вивчити українську мову, літературу, історію, географію, мистецтво та культуру України
- ✓ Діти мають можливість вивчати українські традиції та брати участь у різних святах.

Запрошуємо також усіх, хто бажає виховувати своїх дітей в українському національному дусі, записати їх до лав СУМ.

✓ Навчання в школі починаються 13 вересня 2014 року з урочистої Служби Божої (о 9:30 години ранку в церкві Св. Юра – 7-ма вулиця).

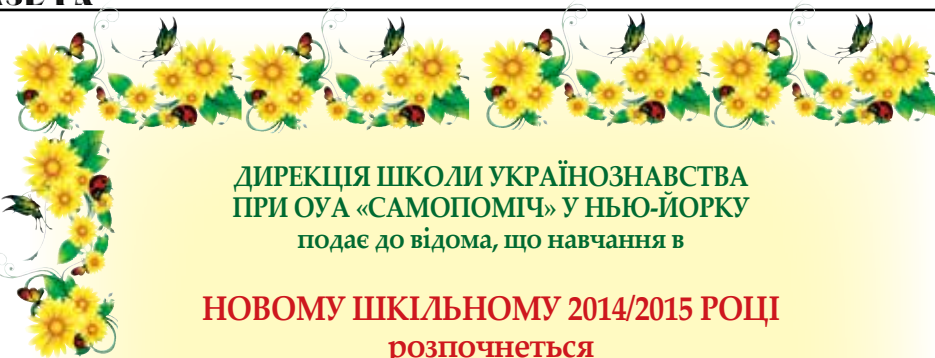
✓ Реєстрація – з 10:30 години ранку до 12 години дня

✓ Сумівські сходи починаються 20 вересня 2014 року

Осередок СУМ і Школа знаходяться за адресою:
136 Second Avenue, 2nd and 3rd Floors
New York, NY 10003

За детальнішою інформацією
про Школу просимо звертатися: shkola.nyc@cym.org

За детальнішою інформацією
про СУМ просимо звертатися: newyork@cym.org

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ПРИ ОУА «САМОПОМІЧ» У НЬЮ-ЙОРКУ
подає до відома, що навчання в

**НОВОМУ ШКІЛЬНОМУ 2014/2015 РОЦІ
розпочнеться
13 ВЕРЕСНЯ, В СУБОТУ,**

за адресою: Схід, 7-ма вулиця, Нью-Йорк, 10003

Збір учнів у класах о 9:00 год. ранку
Навчання розпочнеться після Літургії
й триватиме до 12:00 год. по полудні

Вписи нових учнів 1-12 клас та передшкілля відбуватимуться
в перші суботи вересня в канцелярії школи
Вхід до школи – з провулку Тараса Шевченка
(між 6-ю і 7-ю вулицями)

Детальнішу інформацію можна отримати
на нашій інтернет-сторінці:
www.ukrainianschool.nyc.org

При школі є СВІТЛИЧКА
під опікою 83-го відділу Союзу українців Америки (СУА)

ЩАСЛИВОГО НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ!

Страхування життя – чим воно корисне для мене?

“ Адекватне страхування життя забезпечує покриття витрат на останні медичні і похоронні послуги, а також для оплати податків і погашення боргів, які близька вам людина могла мати. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

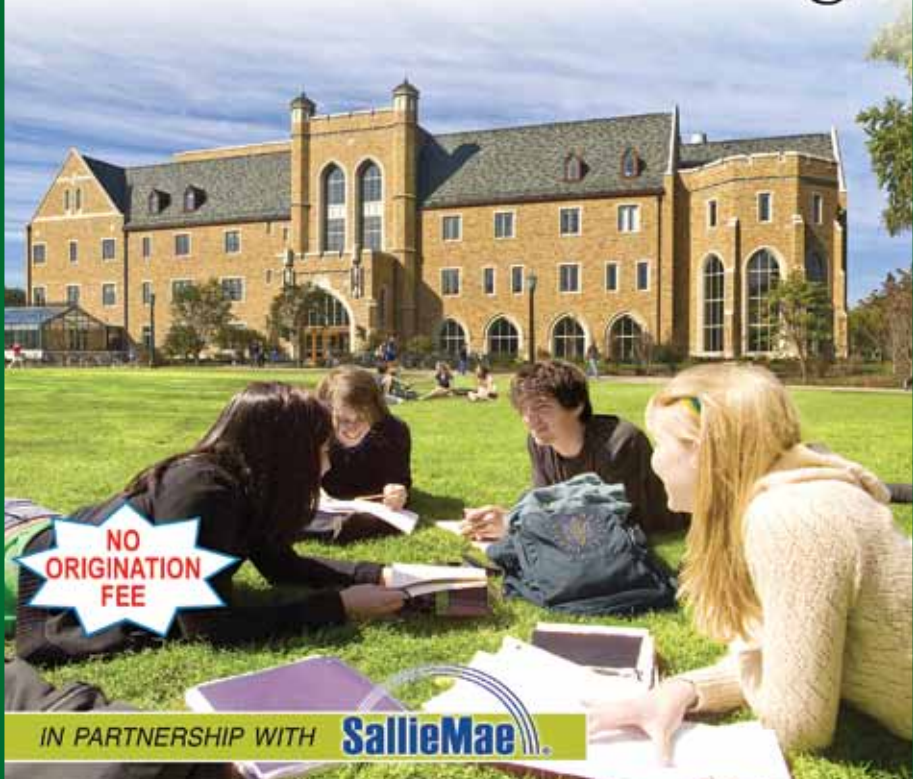

UKRAINIAN NATIONAL
FEDERAL CREDIT UNION

**Tuition, Books,
Room & Board**

FOR A STRESS-FREE STUDENT LOAN VISIT US AT

www.UkrNatFcu.org

NO
ORIGINATION
FEE

IN PARTNERSHIP WITH

SallieMae

УКРАЇНСЬКІ ОСТРОВИ

Ласкаво просимо до «Ксені»!

«КСЕНІЯ»

ЛИШ ОДНА В ЦІЛІМ СВІТІ...

Уже важко повірити, але це щира правда. Нічні писання, виснажлива праця, до того ж ще й сидяча, виснажили мій колись богатирський організм. Почав «скакати» тиск, паморочилося в голові, лікарі скрушно хитали головами і радили поїхати десь відпочити. Добила ж мене взяти, нарешті, відпустку й поїхати кудись далеко-далеко від цивілізації, аби подихати свіжим повітрям, надзвичайна пригода, що сталася в Мангетені, якраз при виїзді з тунелю імені Лінкольна. Проїхавши його, відчув різкий біль у серці й таке сильне запаморочення, що здавалося, що я помер і лечу кудись на суд до Всевишнього. Добре, що вчасно встиг вдарити по гальмах. Дружина, син і ще двоє наших знайомих, які їхали зі мною в авті, викликали «швидку» допомогу і я опинився в шпиталі. Тести, аналізи, процедури, обстеження... Лікарі діагностували цілий букет болячок і в один голос радили: «Вам треба відпочити».

І ось ми в Гантері, біля самої української церкви, неподалік знаменитої «Ксені», де колись, давно-давно збирався влітку українсько-американський бомонд. Давно немає на цьому світі тих людей, а «Ксенія» як стояла, так і стоїть. І не просто стоїть, а відмолоділа, як зрізаний бузок, покращала й манить зі шляху до себе.

У це знову ж таки важко повірити, але те, що сталося зі мною в Гантері, неподалік української відпочинкової оселі «Ксенія», можна назвати лише одним словом – «чудо». Гірське, на-

стояне на хвої й травах повітря, щоденна фіззарядка, купання в річці, яка протікає повз «Ксеню», швидко повернуло мені сили. Я ніколи не повірив би такому «преображенню», якби це відбулося не зі мною, а з кимось іншим. Я тілом і душею відчував, що наливаюсь колишнім, ще юнацьким здоров'ям, що молодію й, здавалося, що всі ті недуги, які не давали мені спокою в Нью-Йорку, були не моїми.

А тут якраз один старий приятель телефонує й просить поради, де б йому відпочити. Тепер я точно знав, що йому відповісти – в «Ксені»! Там не повітря, а еліксир молодості, не запахи, а пахощі раю, не річка, а природне спа, що лікує і тіло, і душу.

Безпосередньо в цю затишну оселю нас привів фінальний матч чемпіонату світу з футболу в Ріо-де-Жанейро між збірними Німеччини та Аргентини. І не лише нас. Річ у тім, що на «горі», на якій ми винайняли хатину, не працював ані телевізор, ані телефон, ані інтернет. І не лише в нас. У залі нас зібралося осіб десять, з різних кутків, себто, вершин Гантера, решта місць було заповнено постійними мешканцями мотелю, й зал перетворився на маленький стадіон. Те, чого немає більше ніде в Гантері, є в «Ксені».

«Ксенія» – це затишний курорт у Кетскільських горах. З історією і традиціями.

– Потрапили ми сюди в 1997 році, зовсім випадково, – розповідає Олег Цісельський, власник мотелю. – На той час «Ксенія» з різних причин вже

Власники й гостинні господарі «Ксені» Оксана й Олег Цісельські

занепадала й була на балансі в одній з наших кредитівок. Наш колега, керівник тієї кредитівки, до якого ми приїхали в гості, бідкався, що на завтра мусить їхати до Гантера, щоб покосити біля «Ксені» траву.

Підрядився й Степан Стефан, львівський оперний співак, який мав концерт у тамтешній «Гражді». Ми з дружиною Оксаною чули про ці місця, але всі ці назви мало що нам промовляли, але я вирішив їхати за компанію.

А приїхавши, сів отут на березі, де сходяться дві ріки, хоча насправді це два великі потоки, й побачив перед собою не напівруїни, а рідні Карпати.

... Є, напевне, на перехресті тих двох річок-потоків якийсь особливий чар, бо Оля Кобзар, засновниця цього легендарного мотелю, розповідала, що її чоловік Влодко, приїхавши сюди вперше з Нью-Йорка, так само довго-довго сидів на березі цих двох потічків й вони нагадали йому Чорний і Білий Черемош. І вже більше його з цього місця не відпустили.

Оксана й Олег Цісельські – колишні львів'яни. Олег за фахом лікар-уролог, Оксана – медсестра. Роздивившись довкола, вони побачили, точніше, відчули, що є перспектива, й вирішили спробувати вдихнути в запущену й напівзруйновану «Ксеню» нове життя.

Хоч зробити це було ой як нелегко! Через відсутність господаря і природні лиха (сніг заваляв дах, річка затопила підвал) все довелося починати навіть не з нуля, а з від'ємної одиниці. Але львів'яни виявилися людьми з характером, беручі до праці, й вирішили не тільки відновити занепащену будівлю, а й сам дух, який колись притягував до «Ксені» поетів, художників і музикантів.

– Ми, звичайно, думали, що відновимо традицію, – продовжує Олег, – оскільки «Ксенія» знаходиться в центрі української культури в Гантері, і то є ніби ланцюжок між церквою, «Граждою» і «Ксенею». Між ін-

Той, хто хоч раз побував у «Ксені», приїздитиме сюди знову і знову

У цьому залі відбуваються не лише смачні обіди, а й численні веселі заходи

шим, через «Ксеню» все то сталося. Спочатку була «Ксеня», а потім організувалася громада, а потому збудували церкву. Ми мріяли, як тільки станемо на ноги, відновимо українську традицію. Першою нашою справою було відновлення мистецької виставки після 16-літньої перерви. Організацією займався пан Ярослав Вишницький, нам було дуже важко, ми ввійшли у великі борги, але власники картин гарантували, що за кожен куплений картину ми отримаємо 10 відсотків. У результаті надії не справдилися, ми нічого з того не дістали, деякі картини зберігаються в нас і до сьогодні.

Почали рекламувати наш бізнес як відпочинковий в українських газетах, але ніхто не відгукнувся. Прийшов наш сусід-словак і каже: «Я працюю в Брукліні, дайте оголошення в російську газету». Ми ризикнули – і телефон став «гарячим». 16-й рік поспіль кістак наших гостей зберігається той самий. Це багато людей – вихідці з України, можливо, російськомовні, але люди, які мають український сантимент, важко працюють, але й люблять відпочити, шанують гостинність.

Ми знайшли прошарок людей, які живуть у великому місті й скупають за природою, чистим повітрям, тишею. Вони приїждять сюди з дітьми, привозять своїх старих батьків. Наша місія – не тільки організувати для них відпочинок, а й пропагувати українську культуру, українську гостинність, українську кухню. В нас весь обслуговуючий персонал – український. 80 відсотків – вихідці з України.

Ми маємо 25 кімнат, які можуть вмістити до 75 осіб. Кожна кімната має всі необхідні умови для повноцінного відпочинку. Є кімната люкс з приватним джакузі. Ми не прагнемо мати тут «Валдорф Асторію» чи «Ріц». Ми можемо запропонувати своїм гостям іншу розкіш – дихати свіжим, цілющим повітрям, купатися в чистій гірській річці, насолоджуватися здоровою їжею.

Річка ця – це джерело питної води для Нью-Йорка. З одного боку, це благо, бо вода – цілюща, а з іншого, ми не маємо права нічого докорінно тут змінювати.

«Скільки коштує цей воістину царський відпочинок?» – запитує в Олега. На тиждень є три категорії ціни, в залежності від

розміщення кімнат. Якщо на короткий термін – 85-95 доларів на добу. Це разом з проживанням і триразовим харчуванням, вечірніми розвагами, фінською сауною.

Якщо двоє батьків в кімнаті, то для дітей – до 6 років 25 відсотків оплати, до 12 – 50 відсотків, старші діти або 3-тя особа в кімнаті – 75 відсотків. Є й дешевші кімнати.

– По що люди їдуть сюди?

– По-перше – зарядитися доброю енергією. Друге – природа, третє – харчі. У нас домашній хліб, свіже, щойно з ферми, молоко, справжній, щойно від місцевого пасічника, мед.

Діти тут перевтілюються буквально на очах. Сучасні діти сидять в інтернеті, комп'ютерних іграх, а тут вони мають можливість спілкуватися один з одним. Колись вони просили дивитися кіно, а тепер навіть про те не згадують, ввечері роблять вогнище, а вдень купаються. Хоч «Ксеня» – це не тільки літній відпочинок. Тут цілий рік можна відпочивати й набиратися здоров'я. Восени – гриби, тут їх сила-силенна. Взимку – лижі, адже Гантер – це гірськолижний курорт з підйомниками й чудовими трасами. Так що в нас цілорічно гості.

Природа довкола «Ксені» – воістину казкова

Довкола «Ксені» – гори, водоспади, печери, неподалік зоопарк, музей пожежних автомобілів, гірські озера, антикварні крамниці... Окрім того, щороку в сусідній «Гражді» зусиллями Наталки Соневицької, Софії Геврик, відомого піаніста Володимира Винницького та його дружини віолончелістки Наталки Хоми щоліта організовуються музичні вечори, мистецькі виставки, працюють школи для дітей: писанкарства, співу, вишивки...

Ми також влаштовуємо заходи. Є близько 85 тисяч найкращих пісень світу різними мовами – українські, польські, французькі, італійські... Гуцульські заходи на старий Новий рік, новорічна ніч у нас триває три доби...

7-й рік поспіль в «Ксені» відбувається семінар Each one teach one. Його веде відомий у світі вчений Орест Бедрій, виходець з Перемишлян. По війні він приїхав з батьками до Америки, тривалий час працював у NASA, а в 1964 році розробив зі своїм відділом комп'ютерне забезпечення для м'якої посадки на Місяць, але паралельно шукав математичну формулу існування Вселенського Бога.

У нас гостює балетна школа, яка має літні класи в Гантері, відбуваються конференції на теми здорового способу життя, нетрадиційної медицини, йоги і багато іншого. У нас зупиняється також дитячий футбольний табір «Чорноморець».

«Ксеня» прекрасна в будь-яку пору: восени тут гарно споглядати золоту осінь, взимку приїхати на сусідні гірськолижні схили, навесні – відчувати весну, літку – втекти від спекотного міста й задихи. І ще я точно знаю: якщо негаразди зі здоров'ям – поспішайте до «Ксені». Там ви відчуєте повне перевтілення, й зі стомленої, виснаженої, хворої людини станете молодими, дужими, здоровими й знову радітимете життю. Перевірено на власному досвіді.

Валентин Лабунський

Xenia Resort
10241 Route 23A
Hunter, NY 12442
Tel. (518) 263-4391

www.xeniasort.net
www.xeniasparesort.com/

www.facebook.com/XeniaResort

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.

Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником? Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні. Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЩІ ВІДСОТКИ НА

Сертифікати

1.61%
*APY

Термін вкладу
5 років

0.60%
*APY

Термін вкладу
9 місяців

Примітка: *APY = Annual Percentage Yield. Річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунку може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікати залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA)

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
www.rufcu.org FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА 877-968-7828

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY 518.266.0791 SACRAMENTO, CA 916.721.1188 SYRACUSE, NY 315.471.4074 BOSTON, MA 781.493.6733 PORTLAND, OR 503.774.1444 BUFFALO, NY 716.847.6655 VANCOUVER, WA 360.597.2096

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

УРОКИ ІСТОРІЇ

Друга світова війна – найжорстокіша подія в історії сучасного світу. В неї було втягнуто 67 держав, 80% населення земної кулі й тривала вона довгих шість років. Вогняний смерч пронісся над величезними територіями Європи, Азії й Африки, охопив простори всіх океанів. У цій війні загинуло не менше 60 мільйонів осіб, не кажучи вже про поранених і тих, хто пропав безвісти. Лихо й страждання, які пережили тоді люди, незмірні.

75 років відділяє нас від того страхітливого часу. За ці роки світова історіографія нагромадила про ту війну тисячі книг, статей, документальних публікацій, мемуарів. Віддаючи належне багатом з цих праць, все ж наголошу, що в сучасних умовах все-таки виникає бажання, навіть необхідність, дещо по-новому підійти до висвітлення окремих подій передісторії й історії Другої світової війни, її підсумків, наслідків і уроків. Це пов'язано, по-перше, з відкриттям нових архівів, і, по-друге, з необхідністю відмовитися від ідеологічних нашарувань, штампів і стереотипів, які нагромадились в історіографії, особливо радянській (нині – російській).

Друга світова війна почалася з реалізації таємного протоколу до пакту Молотова – Ріббентропа від 23 серпня 1939 року. Відомо, що в ході переговорів у Москві Ріббентроп приглушенням голосом, неначе боячись, що хтось їх почує, повідомив Сталіна про намір Гітлера напасти на Польщу 1 вересня того ж року.

Незважаючи на радянсько-польський договір про ненапад, чинний до кінця 1945 року, Сталін, який вдовів тоді велику дружбу з німецькими нацистами, висловив згоду приєднатися до агресії. Тобто, безпосередніми паліями війни стали обидва «коханці»: Гітлер і Сталін, гітлерівський рейх і сталінська червона імперія.

Як і Першу світову, Німеччина почала нову війну під приводом, що вражає зухвальством і цинізмом з боку тих, кому не вистачало «життєвого простору». Увечері 31 серпня 1939 року група есесівців, переодягнута в уніформу польських вояків, захопила будинок радіостанції прикордонного з Польщею міста Глейвіц й інсценувала напад на німецьку територію. Зробивши кілька пострілів перед мікрофоном, фашисти зачитали польською мовою, «що настав час війни Польщі проти Німеччини». Ця іскра запалила ще небачену людством світову пожежу. Провокацію в Глейвіці гітлерівці використали як привід для вторгнення в Польщу. 1 вересня 1939 року їхні війська вдерлися на територію Польщі.

У відповідь на цю агресію Велика Британія й Франція оголосили війну Німеччині. Ці держави мали спільні зобов'язання про взаємодопомогу. Приклад Великої Британії наслідували її найбільша колонія Індія і всі англійські домініони – Канада, Південно-Африканський Союз, Австралія й Нова Зеландія. Фашистська Італія тимчасово зайняла позицію «невоюючого союзника» Німеччини, а США проголосили про свій нейтралітет, офіційно дотримуючись його до грудня 1941 року.

Радянський Союз трохи «запізнівся», і вже не нападав на Польщу, а «захищав» західних українців і білорусів. 17 вересня 1939 р. Чер-

вона армія перейшла радянсько-польський кордон, а 28 вересня 1939 р. було підписано радянсько-німецький договір про «дружбу й кордони», до якого теж додавалися таємні протоколи. За своїм змістом вони були протиправні й аморальні. Це було продовження змови Гітлера й Сталіна про розподіл сфер впливу. Згідно з протоколами до сфери інтересів СРСР, крім Західної Білорусії, Західної України, Бессарабії, Фінляндії, Естонії та Латвії, потрапляла й Литовська держава, а до сфери Німеччини – Люблінське й Варшавське воєводства, тобто межа німецьких володінь у Польщі пересувалася на схід до річки Буг (на відміну від пакту Молотова – Ріббентропа). Новий західний кордон СРСР встановлювався приблизно по «лінії Керзона». Крім того, чергове радянсько-німецьке зближення дало можливість СРСР захопити Бессарабію й Північну Буковину (червень – липень 1940 р.).

«Шлюбний» договір між Гітлером і Сталінім (пакт Молотова-Ріббентропа) та договір про

1 вересня 1939 року. Німецькі солдати знищують шлагбаум на польсько-німецькому кордоні в місті Глейвіц. Так почалася Друга світова війна

СТАЛІН І ГІТЛЕР: ЦІНА «РОЗЛУЧЕННЯ»

75 років тому розпочалася Друга світова війна

«дружбу й кордони» мали страхітливі наслідки. Польську державу фактично було викреслено з мапи Європи. СРСР, який обнімався з гітлерівцями і навіть влаштував з ними в Бресті парад перемоги, опинився в політичній ізоляції.

Після підписання договорів з нацистами керівники СРСР стали називати ворогом номер один Велику Британію й Францію, а Польщу навіть... фашистською державою. Молотов на засіданні Верховної Ради СРСР 31 жовтня 1939 р. захищав агресивну політику фашистської Німеччини, заявивши: «... Злочинно вести таку війну, як війна на знищення гітлеризму, прикриту фальшивим прапором боротьби за «демократію».

Радянський уряд восени 1939 р. приступив до реалізації таємних протоколів щодо країн Балтії. В результаті з ними було підписано пакти про взаємодопомогу з Радянським Союзом, який дістав право будувати на території прибалтійських держав військово-повітряні бази й розмішувати там свої гарнізони. Усе це закінчилось анексією країн Балтії влітку 1940 року й приєднанням цих держав до СРСР.

Сталін хотів домогтися восени 1939 р. від Фінляндії того ж, що він одержав від Литви, Латвії та Естонії. Зустрівши рішучу відмову Гельсінкі, він узяв курс на воєнне розв'язання питання. І це незважаючи на те, що 29 листопада 1939 року уряд Фінляндії передав ноту в Народний комісаріат закордонних справ СРСР, в якій вказувалося, що враховуючи занепокоєність радянської сторони безпекою Ленінграда, уряд готовий домовитися про відведення своїх військ «на таку відстань від Ленінграда, при якій не можна було б говорити, що вони загрожують безпеці цього міста».

Сталін наплював на цю ноту й наказав окупувати Фінляндію. Війна, в якій фіни дали сталінській армії по зубах, тривала 105 днів (листопад 1939 р. – березень

1940 р.) і мала для СРСР вкрай негативні наслідки: Червона армія зазнала вдвічі більших втрат, ніж фінська; війну справедливо засудила світова громадськість, і Ліга Націй (попередниця ООН), звинувативши СРСР в агресії, прийняла 14 грудня 1939 р. резолюцію про виключення Радянського Союзу з цієї організації.

Тим часом, події в Європі стали стрімко розвиватися. Уже 27 вересня 1939 р. на нараді головнокомандувачів збройних сил Німеччини Гітлер наказав негайно готуватися до наступу на Заході: «Мета війни: поставити Англію на коліна й розгромити Францію».

Але в той час, коли фашистська армія громила Польщу (28 вересня було взято Варшаву, а в жовтні завершено окупацію Польщі), на Західному фронті велася «дивна», або «сидяча», війна. Пізніше начальник штабу оперативного керівництва німецького верховного командування генерал Йодль визнавав: «Якщо ми ще в 1939 р. не зазнали поразки, то це тільки тому, що приблизно 110 французьких і англійських дивізій, які стояли під час нашої війни з Польщею проти 23 німецьких дивізій на Заході, залишалися цілком бездіяльними».

Продовжувалась «дивна війна» й після поразки Польщі. Це пояснюється тим, що уряди Великої Британії й Франції вважали оборонну тактику більш вигідною. Вони сподівались, що панування англо-французького флоту на морі й могутня «лінія Мажіно» на франко-німецькому кордоні зроблять неможливим німецький наступ. Англо-французьке командування розраховувало вести затяжну війну на виснаження, планувало встановити морську блокаду Німеччини, створити нові театри воєнних дій на її кордонах і поступово домогтися переваги; також, очевидно, західні держави ще не втратили надії на те, щоб каналізувати агресію Німеччини і далі в східному напрямку.

Саме під час «дивної» війни Німеччина завершила підготовку до наступу на Францію й захоплення інших західноєвропейських країн. На західному фронті відповідно до плану «Гельб» було розгорнуто величезні військові сили. Жертвами фашистської агресії стали в квітні – травні 1940 року Данія, Норвегія, Бельгія, Нідерланди. Це викликало урядову кризу в Англії. Уряд Н. Чемберлена був змушений піти у відставку, і 10 травня 1940 року прем'єр-міністром Великої Британії став один з лідерів консервативної партії Вінстон Черчіль, енергійний і далекоглядний політичний діяч, активний прихильник боротьби проти нацистської Німеччини.

Обійшовши «лінію Мажіно», ударне угруповання німецьких військ завдало нищівного удару через Люксембург на Седан, і в ході операції у районі Дюнкерка (травень 1940 р.) англо-французькі війська зазнали поразки.

Уряд Франції, фактично не організувавши оборони Парижа, 10 червня 1940 р. утік зі столиці в м. Бордо. В той же день фашистська Італія оголосила війну Франції. 16 червня пост прем'єр-міністра Франції посів глава капітулянтів маршал Петен, який звернувся до Німеччини з пропозицією про негайне перемир'я. 22 червня 1940 р. в Комп'єнському лісі відбулося підписання франко-німецького, а 25 червня в Римі – франко-італійського перемир'я. Німеччина окупувала 2/3 території Франції, включно з Парижем. Майже всі визначні буржуазні діячі тодішньої Франції підтримали Петена. І лише колишній заступник військового міністра генерал Шарль де Голль емігрував до Великої Британії й закликав французів продовжити боротьбу. Під його керівництвом було створено патріотичний рух «Вільна Франція» і сформовано мобільні військові частини.

Деякі французькі володіння в Екваторіальній Африці й Тихому океані приєдналися до «Вільної

Франції». Водночас маріонетковий уряд Віші дозволив Японії ввести війська до свого протекторату – Індокитаю (В'єтнам, Лаос, Камбоджа) і розірвав дипломатичні зв'язки з Великою Британією після того, як уряд Черчіля вирішив знищити французький флот, щоб той не потрапив до рук Німеччини. Отже, поразка Франції призвела до розпаду англо-французької коаліції.

Нова воєнно-політична обстановка в Європі поставила перед Німеччиною дилему: продовжувати наступ на Заході чи напасти на Радянський Союз? 16 липня 1940 року Гітлер підписав план «Морський лев», що передбачав захоплення Великої Британії. Німецькі повітряні сили почали жорстоке бомбардування англійських міст, а підводні човни – блокаду Британських островів. Зіткнувшись зі стійким опором і переконавшись, що німецький флот не зможе забезпечити вторгнення на Британські острови, Гітлер вирішив розпочати війну проти СРСР, виходячи з того, що «коли Росія буде розгромлена, Англія втратить останню надію». Про це він заявив на нараді керівників фашистської Німеччини 31 липня 1940 р. і додав: «Росія повинна бути ліквідована. Термін – весна-літо 1941 року».

22 червня 1941 року колишні «коханці» Сталін і Гітлер «розлучилися» – гітлерівська Німеччина напала на свого недавнього союзника – сталінський СРСР. Почалася нова, ще кривавіша фаза Другої світової війни. Але то вже був інший етап цієї війни, пожежу якої Сталін і Гітлер роздмухали ще 23 серпня 1939 року, підписавши пакт Молотова-Ріббентропа та таємні протоколи до нього. Саме цей договір й одіозні протоколи стали тим сірником, який 75 літ тому запалив на нашій планеті Другу світову війну.

Роман Коваль
Спеціально
для «Нової газети»

ВІДЛУННЯ ІСТОРІЇ

Українська Головна Визвольна Рада (УГВР) постала в липні 1944 року в час, коли, як сказано в її Універсалі українському народові, «велетенське завдання завершити побудову Української держави вимагає ще більшого завзяття, а перш за все, об'єднання всіх самостійних революційних сил під одним політичним проводом. Щоб об'єднати всі національно-визвольні сили українського народу, щоб з одного центру керувати нашою визвольною боротьбою, щоб перед зовнішнім світом репрезентувати волю українського народу та щоб протиставитись спробам ворогів Української держави розбивати єдиний самостійний фронт, створюється Українська Головна Визвольна Рада, яка від сьогодні бере на себе керівництво визвольною боротьбою українського народу».

Перший Великий Збір УГВР відбувся 11-15 липня 1944 року в лісах біля села Сприня Самбірського району на Львівщині під охороною

Створений формально 25 березня 1944 року Ініціативний комітет для переговорів й інших підготовчих заходів очолив Лев Шанковський, як представник УПА; до складу комітету входили: Дарія Ребет, Василь Охримович, о. Іван Гриньох, Мирослав Прокоп, Ростислав Волошин, Кирило Осьмак, Ілля Сем'янчук, Микола Дужий.

Провід УГВР створив окрему Підготовчу комісію для створення УГВР, яка складалася з 9 осіб. Серед іншого, її першочерговим завданням були переговори з ОУН-М (Організація Українських Націоналістів під проводом А. Мельника). До її складу входили: Дарія Ребет, Мирослав Прокоп, Дмитро Майвський, Ростислав Волошин та інші члени Проводу.

Слід наголосити, що якраз Проводом ОУН-Б (Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери) дуже залежало на тому, щоб ОУН-М приєдналася до УГВР, оскільки це була на той час тільки ще одна-єдина діюча організована структура. Тим більше, що в цей час діяли невеликі партизанські відділи ОУН-М у південній Крме-

якоюсь мірою також ментально-психологічний фактор: розмови велися між політиками, які були, більшою чи меншою мірою, продуктом «школи» інтегрального націоналізму, а це не сприяло пошукові й знаходженню компромісів.

Серед учасників Великого Збору слід виокремити деяких індивідуальних представників центральних і східних земель України, які були активні в українських політичних партіях перед і під час визвольних змагань 1917-1920 років та посідали чільні посади у владних структурах Української держави. Йдеться передовсім про Кирила Осьмака, провідного члена Української партії соціалістів-революціонерів (УПСР), представника цієї партії в Центральній Раді, дуже активного в Директорії УНР. Його обрали президентом УГВР.

Подібно, Василь Потішко був теж свого часу визначним членом УПСР та провідним організатором кооперативного руху, секретарем Всеукраїнського Військового Комітету, який він репрезентував у Центральній Раді. Важливий внесок у працю Збору вніс також Іван Вовчук, педагог і економіст.

Провідні діячі УГВР

ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЇЇ ВОЛЮ!

До 70-річчя створення Української Головної Визвольної Ради

військових частин Української Повстанської Армії (УПА). В ньому взяли участь 25 представників діючих тоді організованих революційно-визвольних сил (ОУН, УПА) та поодиноких політичних діячів, репрезентантів різних самостійницьких течій з різних територій України і різних поколінь, які готові були включитись у визвольну боротьбу.

До таких, наприклад, належав Василь Мудрий, колишній голова Українського Національно-Демократичного Об'єднання (УНДО) і Української Парламентської Репрезентації в польському сеймі. УНДО, як партія, подібно як і інші легальні партії під польською окупацією, як відомо, самоліквідувалася з приходом Червоної Армії в Західну Україну у вересні 1939 року і не відновила своєї діяльності в підпільних формах під німецькою окупацією, як це зробили деякі передвоєнні легальні партії в Польщі та Франції.

Фізично присутніми на Зборі було 20 осіб, з технічних причин не змогли взяти в ньому участь п'ятеро, які дали згоду на членство в УГВР (Іван Багрянний, Євген Врецьона, о. Микола Галаянт, о. Олександр Малиновський і Василь Охримович). В цілому, Великий Збір складався з дев'яти членів ОУН, керівником якої після ув'язнення Степана Бандери німцями в 1941 році був до травня 1943 року Урядуючий Провідник Микола Лебедь і після нього – Голова Бюро Проводу Роман Шухевич та 16 індивідуальних речників різних самостійницьких напрямків. З 9 ОУНівців восьмеро були членами Проводу ОУН. 8 членів Збору були уродженцями Східної й Центральної України й 17 – Західної. 22 мали закінчену вищу освіту.

нечинні й Володимирщині, а вже раніше деякі мельниківські діячі співпрацювали з «Поліською Січчю – УПА», яку навесні 1942 року зорганізував на Волині Тарас Бульба-Боровець для боротьби проти советських партизанів та німців. Це незалежно від того, що ОУН-М не погоджувалася й не була готова на розгорнуту збройну боротьбу з німцями.

Іншими словами, позиція ОУН-Б була більш радикальною, більш активною й безкомпромісною. Натомість постава ОУН-М була більш консервативною, більш стриманою й пасивною. І сьогодні, з ретроспективним поглядом, цілком зрозуміло, що при наявності цих засадничих концепційно-політичних розбіжностей важко було знайти взаємне порозуміння.

Зрештою, були й інші причини. Передовсім, поважним «камнем спотикання» був розкол 1940 року, незалежно від того, що під час нього обидві сторони допустилися взаємно прикрих помилок.

Слід, до речі, згадати, що «фактором», який великою мірою спричинився до зриву переговорів в останній фазі, було опублікування ОУН-М матеріалів про братовбивство провідного члена ОУН-М полковника Романа Сушка, яке, за їхнім твердженням, виконала Служба безпеки ОУН-Б.

Головними партнерами на переговорах з Підготовчою комісією ОУН-Б від ОУН-М були Ярослав Гайвас, Я. Шумелда і Т. Бак-Бойчук. Всередині мельниківського ПУНу найбільш схильними прилучитися до УГВР були Я. Гайвас і Олег Кандиба-Ольжич. Найбільшим противником цього був О. Бойдунчик. В технічно-методологічному плані певну роль у переговорах відіграв

Серед представників Східної України молодшого покоління не можна оминати члена ОУН-Б у Дніпропетровську Катерину Логуш, яка була дуже активна в розбудові мережі ОУН-Б у цьому терені під німецькою окупацією і, зокрема, відзначилася як головний організатор Першої конференції поневолених народів Східної Європи й Азії 21-22 листопада 1943 року на Рівненщині.

У червні 1944 року Ініціативний комітет разом з Підготовчою комісією виконали доручені їм завдання. Ініціативний комітет підготував список учасників Першого Великого Збору, проекти текстів основних документів. О. Іван Гриньох і професор Лев Шанковський підготували Універсал Української Головної Ради до українського народу. Спеціальна комісія, яку очолювала Дарія Ребет, опрацювала Тимчасовий устрій УГВР. Готовою була також Платформа УГВР разом з іншими основними документами. Все працювало справно, як і технічно-організаційна ділянка, за яку відповідав студент Львівської політехніки Роман Галібей.

Згідно з планом, 11 липня 1944 року у лісничівці поблизу села Сприня офіційно було відкрито Перший Збір УГВР. Головою його було обрано відомого громадсько-політичного діяча Волині Ростислава Волошина.

Було виголошено 3 головні доповіді. Першою, програмною й найважливішою, була «Політична доповідь» Мирослава Прокопа, яка мала 4 розділи: зовнішньополітична ситуація; зовнішньополітичне становище української нації; внутрішньо-українська ситуація; наші завдання й питання всеукраїнського верховно-політичного керівництва.

Другу доповідь (про стан військової справи) виголосив Роман Шухевич, як Головний командир УПА, і третю – Микола Лебедь (про зовнішньополітичну діяльність, головним чином, про переговори із зовнішньополітичними партнерами). Обидві доповіді були подані у формі звітів.

Центральною, як вже було сказано, концепційно-визначальною була доповідь Мирослава Прокопа, обсягом понад 80 сторінок машинопису, в якій автор детально представив головні проблеми визвольної боротьби, її стан у контексті міжнародної ситуації, подав аналіз різних проєкцій розвитку внутрішнього українського й міжнародного положення та визначив цілі й завдання УГВР. Одним словом, це був, без найменшого сумніву, надзвичайно важливий історичний документ, в якому автор, подаючи реалістичний, всебічний і глибокий аналіз міжнародної ситуації й українських справ, на тлі різних передбачуваних розвитків, висновків та проєкцій, вказував на їхні наслідки для визвольної боротьби української нації.

Наступним пунктом на порядку денному нарад Збору був розгляд і ухвалення Універсалу УГВР до українського народу та Платформи УГВР. Обидва документи були ухвалені Збором.

На черзі був розгляд «Тимчасового Устрою УГВР». Проект тексту підготувала Спеціальна комісія, яку очолювала Дарія Ребет. Ухвалений Збором устрій складався з 6 розділів: Загальні основи УГВР; Великий Збір УГВР; Президент і Президія УГВР; Генеральний Секретаріат УГВР; Генеральний Суд; Контрольна Колегія.

УГВР було створено на демократичних засадах і принципах розподілу влади на законодавчу

(Великий Збір), виконавчу (Президент, Президія та Генеральний Секретаріат) й судову (Генеральний Суд).

У жовтні 1944 року під час чекістської воєнної операції Президент УГВР Кирило Осьмак потрапив в руки ворога. Якийсь час він зумів приховувати своє справжнє прізвище. Але пізніше його ідентифікували як Президента УГВР. Помер у Володимирській тюрмі 16 травня 1960 року.

Після ув'язнення Кирила Осьмака обов'язки Президента виконував Роман Шухевич. Виконуючи цю функцію, він підписувався як Роман Лозовський. Водночас він залишався на посаді Голови Генерального Секретаріату, на яку його було обрано Великим Збором, головою проводу ОУН-Б і Головним Командиром УПА.

Обрані на Великому Зборі три віце-президента – Василь Мудрий, о. Іван Гриньох та Іван Вовчук – опинилися з часом за кордоном.

Отець І. Гриньох був у складі делегації, яку вислав закордонний Великий Збір на пропозицію Голови Секретаріату Романа Шухевича, під керівництвом Миколи Лебедя, Генерального Секретаря зовнішніх справ УГВР. До її складу ввійшли також Дарія Ребет, Мирослав Прокоп, о. Іван Гриньох, Василь Охримович, Богдан Галайчук, Лев Шанковський, Яворівський – учитель англійської мови й дві радистки – Люба Комар та Марта Грицай. Прибувши до Німеччини, делегація згодом поповнилася новими членами і діяла як Закордонне Представництво УГВР (ЗП УГВР).

Підготував
Ярослав Колодій

Дзеркало

ПЕРЕДОСІНЬ

Рум'яновида вже надходить осінь.
Прозорить обрій, сповиває млість.
А сивий морок – неспокійний гість -
Осикам огортає ноги босі.
І спалахи найяскравіші досі -
Грибним настоем перестиглий ліс,
Блакитним димом – десть за обрій – міст,
І сонях ще серпневий при дорозі.
Хрусткого ранку неповторність юна,
Посріблені іржаво-мідні руна,
Ледь чутний подих зачепив струну...
І залишається щораз краплина світла,
Коли в шорстких садах гортає вітер
Заблукані послання у весну...

Надія Чорноморець

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Здавалося б, ну що може бути спільного між черевиками Віктора Януковича зі страусячої шкіри й плащем київського виробництва в Юрія Гнаткевича? Або швейцарським годинником Петра Симоненка й сірим костюмчиком кировоградського спецпошиву Валерія Мішури? Якщо відповісти коротко – час, то це буде лукавством. Бо, як любив повторювати наш тато, час завжди однаковий, іншими стають люди.

Пригадується, як жовтневого, доволі прохолодного й похмурого світанку 1996 року ми, кілька журналістів й група народних депутатів Верховної Ради, їхали невеличким автобусом з Печерська до Борисполя, на летовище, щоб звідти летіти до Америки. Звернули увагу, що Юрій Гнаткевич, заступник голови парламентської комісії з питань освіти й науки, вбраний у благовісний сірий костюмчик й буквально «ловить дрижаки», хоча всліяко намагається це приховати. «Юрію Васильовичу, а що ж це Ви вирядилися зовсім не по сезону? Ми ж не в Маямі летимо...» – по-панібратськи, як давні приятелі, перепитали, думаючи, може, чоловік просто замешкався й забув тепліше вратися. «Та я... запланував купити пальто в Америці, нащо, думаю, своє старе, совдепівське, туди тягнути...» – щиро, без лукавства відповів нардеп. «То за такою логікою, можна було й совдепівський костюмчик не брати», – відразу ж «підколов» хтось із журналістів. На Юрієві Гнаткевичу справді був старомодний, доволі приношений, «совдепівський» костюмчик, тобто, пошитий на типовій радянській швейній фабриці. Потім, вже в Індіанополісі, ми «підколюватимемо» й «підколюватимемо» Ю.Гнаткевича, тому що тих 200 доларів, які кожному учаснику стажування, незалежно від статусу, видасть «приймаюча сторона», на особливі шати, зрозуміло, не вистачить.

А більших доларів у жодного з членів нашої делегації тоді не водилося, причому були серед нас і голови парламентських комісій, і демократи, і комуністи. Американців це, очевидно, дещо здивувало. Пригадується, як у перерві між конференціями й офіційними зустрічами, нас повезли до торговельного центру купити якісь дарунки. Насамперед до Масы's, але походивши-причидивши, ніхто нічого так і не придбав – ціни виявилися надто кусючими, не по кишені. І тоді нас повезли до Wal-Mart, де Юрій Гнаткевич купив своїй дружині чобітки, Левко Лук'яненко – набір столових

ножів, Валерій Мішура, вчорашній перший секретар Кіровоградської райкому комуністичної партії, пізніше редактор газети «Комуніст» – два горнятка із зображенням американського прапора, на чому ми його відразу ж «підловили»: «А, он де воно що! Одне горнятко, значиться, для себе, а друге – для Петра Симоненка...»

Може, ця розповідь була б і не вартою паперу, на якій її написано, але хочеться бодай на мить уявити сьогоднішніх народних обранців України, які купують свої пальта-черевики-годинники в Wal-Mart! Або летять на кошти американського (канадського, французького, британського народу) до Вашингтону, Парижу чи Лондону, щоб там набратися досвіду й, повернувшись додому, робити все, щоб рідному народові жилося краще! Хочеться

Столиця штату – місто Індіанополіс

НА АМЕРИКАНСЬКОМУ ПЕРЕХРЕСТІ

Наша довідка: Індіана – штат на Середньому Заході США, в районі Великих американських озер. На півночі межує з Мічиганом, на сході – з Огайо, на заході – з Іллінойсом, на півдні, через ріку Огайо – з Кентакі. 38-й за величиною (загальна площа – 94,3 тисяч кв. км) і 15-й за кількістю населення (6,5 млн. осіб) американський штат. 83% населення становлять вихідці з Європи, 8% – афроамериканці, 3,5% – латиноамериканці, 1,2% – вихідці з Азії, 0,3% – індіани. За національною ознакою: 23% – німців, 10,8% – ірландців, 8% – англійців, 3% – поляків. Столиця штату – Індіанополіс. Найбільші міста – Форт Вейн, Евансвіл, Геррі, Блумінгтон.

Спеціалізується на видобутку кам'яного вугілля, важкій металургії, авіа- та автомобілебудуванні, фармацевтиці. А також – тваринництві (інтенсивне свинарство), вирощуванні кукурудзи, сорго, садівництві. Належить до кукурудзяно-зернового поясу Америки. Славиться високоякісним вапняком, яким оздоблено багато знаменитих будівель США, таких як Емпайр стейт билдинг, Пентагон тощо. В Індіані відбувається друге найстаріше й третє найпрестижніше автораллі в світі – Indianapolis-500.

Образна назва: Штат здорованів, Американське перехрестя

Індіана – земля індіанів

зрозуміти анатомію всіх тих метаморфоз владоімущих, які прийдуть на Банкову, до Верховної Ради, Кабінету міністрів потім, після 1995-го, щоб ввійти в новітню історію України межигір'ями, безрадіччями, конча-заспами, мільйонними й мільярдними рахунками в офшорах нагробованих у народу грошей...

А друге, хто б що не казав, Америка з самого початку відновлення української державності була серед тих, хто не просто хотів їй допомогти зіп'ятися на ноги, а робив конкретні, реальні кроки в цьому напрямку. Частинкою тієї нової історії новітньої України був і середньо-західний штат Індіана. Здава-

лося, ну, де в Бога та Україна й чим не такий вже й впливовий штат міг їй зарадити. Річ у тім, що в 1994-ті році в Україні почала працювати спеціальна американська урядова програма сприяння парламенту України. Проект народився в результаті трьох парламентських обмінів між народними депута-

тами Верховної Ради України та конгресменами США у 1990-1993 роках, організованих Інститутом державного управління та охорони докільля університету Індіани спільно з Фондом «США-Україна». В середині 1994 року Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) знайшло можливість підтримати ці зусилля, й університет Індіани та фонд «США-Україна» спільно почали реалізовувати програму сприяння парламенту України, надаючи пряму допомогу через навчальні поїздки, консультації, конференції, підготовку аналітичних, експертних матеріалів тощо.

Штаб-квартира цієї програми містилася в Індіана-Університеті. І от у жовтні 1996 року нам випала нагода в складі делегації Верховної Ради України побувати в абсолютно невідомій досі Індіані, щоб перейняти американський досвід «взаємодії засобів масової інформації з різними гілками влади». Пригадується, як зійшовши з трапу літака в Індіанополісі, подумалося, що літак збився з курсу й приземлилися ми не в Америці, а десь у Прикарпатті – весь зал очікування пасажирів було вистелено нашими гуцульськими ліжниками – килимами, стилізованими під орнаментику місцевих індіанців. Ті ж відкриті, яскраві, жагучі кольори, той же взір, та ж геометрія ліній та ромбів. Потім у місцевому музеї індіанського мистецтва ми не переставали дивуватися, скільки спільного у веденні домашнього господарства, рукоділлі, навіть взаєминах з природою між українськими карпатцями й індіанськими делаверами, маямами, потаватомами, для яких ці краї були колись батьківщиною.

Першими мешканцями цієї землі, 8 тисяч років до народження Христа, були палео-індіани. Сьогодні згадак про них залишилася хіба що в підручниках історії та сучасній дитячій комп'ютерній грі «Mastodons», де вони представлені в ролі неперевершених мисливців.

Індіана-Університет, який належить до списку Public Ivy

Знаменитий автодром «Інді», який приймає Гран-прі «Формули-1»

87-метровий Soldiers' and Sailors' Monument в Індіанополісі

Фото на згадку з журналістами газет The Indianapolis Star та The Indianapolis News

У давнину на території сучасної Індіани процвітала місісіпська культура, яка належала до ареалу «будівничих курганів». Залишки кераміки з теракотово-чорною кольористикою представлені в тому ж музеї Індіанополіса, викликали в нас асоціації з побутовою культурою Трипілля, залишки якої знайдено на території України. Хтозна, можливо, в тому справді є якісь глибинні паралелі, а, можливо, ми самі хотіли в те вірити, бо ж у 1990-ті з такою скуппульозністю пробували довести українську присутність у світі, й так наполегливо шукали те, що нас об'єднує й зближує з усією іншою планетою.

Так само, відвідуючи редакції провідних газет штату The Indianapolis News, яка виходить у світ з 1869 року та The Indianapolis Star, започаткованої в 1903 році, настільки допитувалися, що вони пишуть і взагалі, що вони знають про Україну. Мас-медійний інтерес тоді до України справді був незначний й обмежувався хіба що третьорядними згадками про делегації, які почали приїздити до Індіани. Цікавість же майбутніх журналістів, з якими ми зустрічалися в Інституті журналістики університету Індіани й пообіцяли подарувати вишиванку, якщо хтось покаже, як найшвидше долетіти з Індіани до України, обмежувалася двома головними аспектами: вони розпитували Левка Лук'яненка про дисидентський рух в СРСР і намагалися докопатися, чому в нашій делегації лише одна жінка й чи не є це порушенням гендерних прав.

В Індіані скуппульозно беруть свою давню, дещо екзотичну, дещо драматичну історію. У краєзнавчому музеї нам розповіли, що на момент приходу європейців на Середній Захід тут жили індіанські племена маямі, потаватоми, піанкашо, делавери й кікапу. В 1760-ті роки ці землі почали називати Землею індіанів або Індіанською землею – саме в цей період Індіанську територію (Indiana Territory) було відділено від північно-західних земель. Французькі першопрохідці приходили в Індіану з канадського Квебеку. Першим «зареєстрованим» мандрівником став Роберт Кавальєр (монсеньйор Де ла Саль). Його експедиція пройшла через Індіану в 1679 році, однак того ж року повернулася назад, не відаючи нічого про ці території. Вслід за ним прийшли канадські купці й принесли індіанам ковдри, прикраси, знаряддя праці, а також віскі й хвороби. Й делаверів, маямі, кікапу спіткала, зрештою, та ж доля, що й інших індіанів – вони або поспивалися, або повмирали від страхітливих звороб, принесених «блідолицими», або вирушили на заслання знаменитою «дорогою сліз» і розчинилися в новій державі, яку створили, не спитавши дозволу господарів, вихідці з далекої Європи.

Мешканці Індіани свою історію вивчають, але на «больові точки» воліють не натискати, щоб не розпалювати зайві пристрасті. Охочіше розказують легенди. Наприклад, про своє жартівливе прізвисько «Hoosier State», що в перекладі українською означає «штат здорованів» або «штат мужланів».

Основних версій того, як з'явилося це дещо грубувате назвисько, дві. Одна з них розповідає про те, що перші європейські поселенці, коли до них хтось заходив у гості, запитуючи: «Who's there?» («Хто там?»), вимовляли фразу з дуже специфічною артикуляцією – виходило перекручене «Who's there?», яке трансформувалося в Hoosier. Друга версія прийшла з Луїсвіля, містечка, в якому жив підприємливий ділок на ім'я Samuel Hoosier. Спеціалізувався він на тому, що вербував для важкої некваліфікованої роботи жителів Індіани. Тому індіанських роботаг почали називати «Hoosier».

Якщо сьогодні десь і можна зустріти «мужланів», то хіба «на селі» – Індіана належить до знаменитих кукурудзяного та зернового поясів Америки. На її території 65000 ферм, середня площа кожної – 100 гектарів. Основні культури – кукурудза та соєві боби. Врожайність – надзвичайно висока, вища середньої по країні. Щоб дати раду усьому цьому господарству, певне, що потрібно бути щонайменше «здорованем».

Столичний майже мільйонний Індіанополіс захопив нас своїми педантично доглянутими газонами, не менш скуппульозно видражаними вікнами хмародерів і... безлюддям. Роззирнувшись довкола, за кілька днів ми зрозуміли чому – в людей просто немає потреби виходити надвір і страждати від сонця, вітру чи дощу. Про це подбали архітектори міста, з'єднавши між собою наскрізними затишними модерними переходами всі головні адміністративно-культурно-соціально важливі будівлі. Недаремно ж Індіанополіс ще називають «The Circle City», посеред якого в 1898 році було споруджено 87-метровий монумент Soldiers' and Sailors' Monument – пам'ятник американським солдатам і морякам усіх воєн. За задумом, жодна споруда не повинна бути вищою, ніж цей пам'ятник.

Але варто заскочити до Індіана-університету, а ще краще поїхати до Блумінгтону – і враження буде цілком протилежне – Індіана видаватиметься нескінченним студентським містечком. Університет у Блумінгтоні – це головний кампус Індіана-університету, який належить до списку Public Ivy, створеного в 1985 році вченим Річардом Молом як ранжирний реєстр громадських вищих навчальних закладів. Серед 45 тисяч студентів тут навчається 5 тисяч іноземців зі 130 держав світу, в тому числі й з України.

Цей «культ освіти» всіляко намагаються підтримувати й знамениті вихідці з Індіани. Наприклад, Рекс Тодгантер Стаут – автор детективних романів, творець циклу про Ніро Вульфа, який народився у місті Ноблесвіль 1 січня 1886 року. Його батьки Джон Воллес Стаут та Люсетта Елізабет Тодгантер Стаут були квакерами. В чотирирічному віці Рекс Стаут двічі прочитав Біблію, а в тринадцять став чемпіоном штату з правопису. Ставши багатим і знаменитим, він створив асоціацію фінансування шкіл Індіани, яка допомогла навчанню приблизно двох мільйонів дітей.

Однак найзнаковішою візитівкою штату є, без перебільшення, автомобільні перегони «Індіанополіс-500». Кожного травня, в День пам'яті, пів Америки припадає до екранів телевізорів, щоб бути в курсі всіх деталей знаменитих автомобільних перегонів. Раллі «Індіанополіс -500» вперше стартувало в 1911 році. Це другий за віком діючий автодром світу (після Мілукської милі), який існує з 1909 року й вміщує 400 тисяч осіб. На цій трасі щорічно проводяться переони на 500 миль, а з 2000 –го до 2007-го автотраса Індіанополісу приймала Гран-прі Формули-1.

Нашій делегації також випала нагода відвідати цю знамениту автостраду. Гігантський бетонний комплекс її видно здалека. Щоб об'їхати його по периметру, знадобилося хвилин 30. Можна лише уявити, який азарт панує тут під час перегонів. Власне, відчуття це, але на інформаційному, а не на емоційному рівні, допоміг нам музей слави, в якому зібрано всю столітню історію індіанських перегонів. Там ми побачили знаменитий болід знаменитого Шумахера, на якому німець виграв свого часу не одну нагороду, а також легендарний Ford GT40.

Індіанополіс-мотор-спід – найбільший автодром світу. Первісно він мав ґрунтове покриття, однак масові аварії зі смертельним кінцем примусили власників дбайливіше ставитися до людських життів. Вирішили змінити ґрунтівку на 1,4 мільйона цеглин, що дало назу автотреку «Brickyard». У 1936 році деякі ділянки замінили на гідрованні. Під час війни перегони не відбувалися, поповзли чутки про знесення й продаж автодрому. І знову виручили місцеві патріоти – автодром викупили. Разом з Гран-прі «Монако» й «24 години» Ле Мана автораллі «Індіанополіс -500», або як його лагідно називають гонщики «Інді», належить до трійки найпрестижніших у світі в класі «Формула-1».

Попри все це, мешканці Індіани з роками навчилися вірити самі й переконовувати гостей, які приїждять до їхнього штату, що повсякденне життя насправді – це не перегони, не «Формула-1», а вселюдське перекрестя, де просто необхідно дотримуватися «правил дорожнього руху». Незалежно від того індіанський ти «здоровань» чи народний депутат України.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто -
побутові й дорожні проблеми
можуть зіпсувати всю вашу
відпустку. Краще зверніться
по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка
полагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку
незабутньою. Тисячі маршрутів
в Америці та світі.**

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті всіх кваліфікованих
витрат, пов'язаних з навчанням

Selfreliance
VISA

3.99

% APR
на 6 міс.

використовуючи свою
Visa® Credit картку з "Самопоміч"
від 1 серпня до 30 вересня 2014 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2014 р. до 30 вересня 2014 р. у кваліфікованих продавців будуть опроцентовуватися при річній процентній ставці 3.99% на 6 місяців. Після промоційного періоду баланс, що залишається, повертається до опроцентовування при стандартній річній процентній ставці, що зобов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045, 5192, 5300, 5310, 5311, 5411, 5611, 5621, 5651, 5661, 5691, 5732, 5734, 5942, 5943, 8211, 8220, 8244, 8249, 8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитивки "Самопоміч".

**Full Financial
Services**

НАСТУПНИЙ НОМЕР «НОВОЇ ГАЗЕТИ» ВИЙДЕ 11 ВЕРЕСНЯ

Самопоміч (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

SUMMER MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00% APR*

15 YEAR FIXED - 3.00% APR*

20 YEAR FIXED - 3.75% APR*

Сертифікати

до 2.07% APR*

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

APR is Annual Percentage Rate.

МИ – З ВАМИ!

«НОВА УКРАЇНЬСЬКА ХВИЛЯ» В ПАСЕЙКУ (ШТАТ НЬЮ-ДЖЕРЗІ) ПОВІДОМЛЯЄ

що станом на 15 серпня 2014 року, в ході акції «Ми – з вами!» зібрано **\$58,300** й передано в Україну дітям загиблих на Майдані, поранених та полеглих у війні на Сході України, а також добровольчим батальйонам

**ДЯКУЄМО всім за пожертви та закликаємо
до подальшої підтримки боротьби за вільну Україну.**

Доброчинні внески просимо надсилати за адресою:

Self Reliance (NJ) FCU,
851 Allwood Rd., Clifton, NJ 09012
account # 9357
New Ukrainian Wave, Passaic
Help for Ukraine

Додаткова інформація:

www.facebook.com/NewUkrainianWavePassaic?fref=nf

Галина Семеняк,
голова осередку «Нова Українська Хвиля» в Пасейку
Halyna.Semenyak@gmail.com

Іванна Лотошинська,
координатор проекту «Ми – з вами!»
ilotoshynski@gmail.com

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація • Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ЗНАЙОМСТВО

Українка, порядна,
забезпечена, товариська,
гарна господиня, баукає
познайомитися з чоловіком
віком від 70 років для
дружнього спілкування.

Телефон: (647) 769-1128
(Канада)

СУБОТНЯ РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА В ПАСЕЙКУ (ШТАТ НЬЮ-ДЖЕРЗІ)

**оголошує набір учнів віком
від 4-х до 15-ти років на новий 2014-2015-й
навчальний рік.**

У школі, яка знаходиться за адресою:
223 President Street Passaic, NJ,

заняття проводять кваліфіковані вчителі,
навчаючи дітей української мови, літератури,
історії, географії та культури України

За додатковою інформацією
прохання звертатися
до директора школи Тетяни Федак
за телефоном: 201-602-5787
або електронною поштою:
tetyanafedal@yahoo.com

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

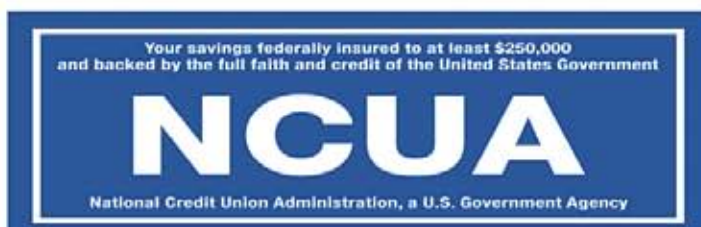
ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**
1-888-SELFREL

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.